

Sevgili Okuyucular

Pauchard "Sevinç ve Güzellik Âlemleri"nde (Sh. 32) şöyle diyor: *İnsanlık şuuru Evrensel Ruhdan yoksundur. Bu yüzden insanlık en büyük öksüz'dür.* Evrensel Ruh, demekle Evrensel Şuuru kastediyor. Evrensel Şuura sahip olmanın başlangıç adımı, kendi şuuruna sahip olmakla başlar. İnsan, kendini, şuurlu sanan bir uyur - gezerdir. Sanırsız ki, kendimizi ve eşyayı olabildiğince iyi tanıyor ve hissediyoruz. Gözlem yapmaya yarayan duyularımızın bize sağladığı bilgiler, izlenimler ve idrakler çok yönlüdür sanıyoruz. Elbette değildir. İnsan *kendi kendini doğurmak* sancısı içinde inleyip bağırarak, ne yapacağını bilemeyen, ama yardım da istemeyen bir durumda....

Bizim şuur olayları dediğimiz, hissetmekten öte bir durumu ortaya koymaz. Hissetmenin bile farkında olmak büyük hünerdir.

Bedenimizin sahibi olduğumuza inanırız. Gören de öyle sanır. Hatta bedenimize karşı yapılan uyarıları değerlendirir iyi mi, kötü mü diye sonuca bile varırız. Yaralanmaktan, zarar görmekten korunmaya çalışırız. Ne safça bir kanaat!...

İnsan kendi beden şemasından, beden imajından habersiz yaşayan, organlarının ne hâlde bulunduğunu, kaslarının hangi durumda durduğunu, hangilerinin gevşek, hangilerinin kasılmış vaziyette olduğunu ayırtedemeyen, onları kontrol edemeyen bir yaratıktır. Doğru nefes alıp vermeyi bile bilmeyiz.

Kısaca, bedenimize ait şuurumuz rastgeledir, bütünlükten uzaktır. Bu duruma çok benzer şekilde, zihninizdeki olayların da dizginleri elimizde değildir:

Düşünce akımındaki kesiklikler, konsantrasyon zayıflığı, çağrışımların kendi başınlığı, duygusal uyarılara göre istikrarsız bir düşünme alışkanlığı, şartlı refleks hâline gelen inanç ve kanaatlere ve özgün bakış açısı maddelerine bağımlılık, vs....

İşte, Pauchard'ın "evrensel şurudan" mahrum olarak nitelediği evren öksüzü insanın hâli.... İnsan, yavrusunun koruyucusu, yetiştiricisi, görüp - gözetici, öncelikle ana - babasıdır. Şuur'un uyanıklığı, vücut arabasını çeken atların (psikik kuvvetlerin) dizginlerini elinde tutan arabacı gibidir. Arabacısı olmayan araba nasıl gider? Şuur uyanıklığından mahrum (öksüz) insan nasıl tekâmül eder?

Şuur uyanıklığı, bilgi ve tecrübenin vicdana, vicdandan ÖZ'e geçmesini sağlayan çabanın arka yüzüdür. Muhakkak, ele geçirilmesi en büyük nimettir. Uyanıklığı tadmayanlara tadanların sözü rüzgâr gibi gelir.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Realite

Ergün ARIKDAL

Konferans Özeti

MUCİZELER

Tüm kutsal kitaplarda 'mucizeler' olarak zikredilen bazı olayların gerçekten de meydana gelmiş olduklarını biliyoruz. Fakat gerçekleşmiş olan her mucize içerisinde sembolik bir değer ve anlam taşır mı? Bunu açıklamaya çalışalım:

Mucize, eğer reel olarak meydana gelmişse, sembolik olamaz. Örnek olarak Hz. Musa'yı verebiliriz. En çok mucize gösteren bu peygamberdir sanıyorum. Sistemli bir şekilde etrafındakileri eğitmek için bunları göstermiştir. Onların sembolik olup olmamaları o kadar önemli değildir. Acaba niçin mucize göstermek iltiyacı doğmuştur? Bu daha önemlidir. Ne diye insanların anlayışlarının, bilgilerinin, kudretlerinin dışında yapamayacakları bir olayın meydana gelmesinin maksadı nedir acaba? Bunun üzerinde düşünmek daha yararlıdır.

'Mucize' sözcüğü 'acz' sözcüğünden türetilmiştir. 'Acz' demek, insanın kuvketsiz, kudretsiz hâli demektir. Bir şeyi yapamamak hâlini ifade eder. Mucize de *insan acz içerisinde bulunan şeyler* anlamına gelir.

O halde bizim tüm gerçekliği ortaya koyan her şey bir bakıma mucizedir. Ama dinsel metinler bunu peygamberce işler olarak ele almışlardır. Sanırım, bu devirde mucize olabilecek hiçbir şey mevcut değildir. Çünkü bin yıl önceki insanın tasavvur bile edemeyeceği pek çok değişiklikler aramızda mevcuttur. Nitekim bir takım yenilikler (düşünce ve âletler) ilkel kavimlerde mucize olarak kabul edilir. Bu nedenle 'Beyazlar ilâhtır' ifadesi ortaya çıkmıştır.

Mucize olayı Doğaüstü bir olay değildir. Bizim Evrenimizde hiç bir şey Olağanüstü değildir. Yalnız biz her şeyi bilmiyoruz. İşte bizim bilemediğimiz şeyleri bilen varlıkların yaptıklarına mucize diyoruz. Seyrettiğimiz bir illüzyonist bile bizi hayrette bırakabilir. Oysa, yaptığı el çabukluğu ve ışık oyunundan başka bir şey değildir. Aynı olay Musa'nın başına Mısır'da gelmiştir. Eskiler 'Maj' dedikleri gerçek sihir ile meşgul olan insanlara inanır ve güvenirdi.

Örneğin, Mısır'da büyük bir rahipler zümresi vardı. Bunlar 'maj' adını alan rahiplerdi. Derin bilgileri olan insanlardı. Aynı zamanda psişik kudretleri fazlaydı. Bu insanların Hz. Musa'nın, firavunun yanındaki otoritesini sarsmak için meydana getirdikleri çok büyük olaylar vardır. Demek ki onlar, bu gün insanların unutmış oldukları, daha değişik bir mantıkla anlaşılabilen bir bilime sahiptiler. Dinî ve tarihî araştırmalar bunu açıkça göstermektedir.

Aynı bilime dayalı olarak yapılmış olan piramitleri biliyorsunuz. Özellikle Gize'deki piramidin yapılışı çok enteresandır. Bu gün bile etkisi devam etmektedir. Kraliçe odasına çıkan koridorda bir oda vardır. Aşağı yukarı bu koridorun boyu 25 m. kadardır. Burada hiç bir organik yapı kokusu yoktur. Burası kapalıdır. Ölen her canlı mumyalaşır kalır. Bu, bir bilime göre yapılmıştı. Fakat hâlâ mucize gibidir. Neden orada hiçbir organik yapı çürümüyor? Hava akımı az, so-

Çuk değil, fazla aydınlık değil. Peki bu nasıl oluyor? Bu bizim için mucize mi, değil mi? Artık mucize demiyoruz. Çünkü zihnimizde bizi acz içinde bırakacak birçok problemi halletmişiz. Uydular aracılığıyla konuşuyoruz, telsizleri biliyoruz. Lazer ışınlarıyla çalışıyoruz, uzaydan spektral analizler yapabiliyoruz. hücrenin içerisine, çekirdeğine kadar girebiliyor, atomları inceleyebiliyoruz. Bunlara benzer birçok konuları halletmişiz. Fakat bu, kafamızın içerisinde bir soru işareti olarak duruyor hâlâ. Birtakım açıklamalar yapılmış ama tatmin edici olmaktan uzak, henüz. Bilemediğimiz için anlayamıyoruz. Anlamak için de tüm ayrıntıları bilmek lazım. Etrafı ile olan ilişkisini, yaptığı fonksiyonu, yapılışı hakkında bilgi edinirsek, konuyu anlamış oluruz.

Mucizeler şu anlamda sembolik bir ifade taşır: Olayın kendisi değil, olayın arkasında olanın hükmünü taşır. Peki bizi acz içerisinde bırakan olayın arkasındaki kimdir? Ne ve nasıl bir kudrettir? Diye sorularımızı sıraladığımız zaman, mucizeyi oluşturan olayın anlamı ortaya çıkar. Olaydan çok, olayın ardındaki kuvvet önemlidir. Bunu anlamak gerek. Anlamak da insanın şuurlanmasıyla bağlıdır.

BİLGİ LİYAKATE GÖREDİR

Her şey bir ihtiyaç meselesidir. Kuşkusuz ihtiyaçların en mükemmel olanı 'ruhsal evrim ihtiyacıdır.' Her varlık dünyaya gelişmek, ruhsal evrimine katkıda bulunmak için gelir. Bu, kozmik bir kanundur. Bundan geri dönüş yoktur. Herkes kendi gayretine, anlayışına göre bir gelişme yolu içindedir. Evren'in her yerinde evrim vardır. Her şey değişip, başkalaşmaktadır.

Bir ipek böceğinin hâlini düşünün. Bir ane karnındaki ceninin hâlini düşünün. Her şey aynı şekilde kalmış olsaydı, cenin, cenin olarak kalacaktı. İpek böceği de kozada kurtçuk olarak kalacaktı. Kelebek olup uçamayacaktı, çocuk doğup, büyüyemeyecekti. Demek ki sürekli olarak bir değişme, başkalaşma var. Bu

tekâmül için cehit ve gayretten ibarettir. İnsandaki bu melekeler özel bir çalışma ile geliştirilebilir. Yalnız, ruhsal melekeler ile ruhsal gelişim arasındaki ilişki bulunmaktadır. Sembollerini anlatırken, insanların eline açık bilgi verilmiyor demıştim; gereken olgunlukta olmadan, bazı bilgiler bazı insanlar için tehlikelidir.

Örneğin, bir yol yapan müteahhit düşünün. Adamın bir takım malzemeleri var. Bu arada dinamitleri de var. Bir de 8-10 yaşlarında çocuğu var. Dinamitlerinin bir kısmını evinde saklamak durumundadır. Kendisi dinamitlerin ne olduğunu bilir. Nasıl, nerede kullanılacağını bilir. Şimdi bu durumdaki bir baba içi dolu dinamit kutusunu çocuğunun eline verebilir mi? Vermemesi gerekir. İşte, bilgi de bunun gibidir. Bazı öyle bilgiler, öyle esaslı şeyler vardır ki, bunlar ehil olmayan insanların eline geçtiği zaman zararlı sonuçlar ortaya çıkar. Çünkü o bilgiyi kullanacak kapasitede ve sorumlulukta insan değildir. Daha çocukluk devresini yaşadığı için, ona yetişkin bir insanın anlayacağı bilgi verilmez.

Mitolojide de aynı şey uygulanmıştır. Kutsal Kitaplardaki mecazî, benzetimli tâbirlerin için kullanılmıştır. Tüm kutsal kitaplarda insan varlığının gelişimi için anahtar bilgiler vardır. İnsan neler yaparsa, makbul bir varlık hâline gelir? Bunun hakkında kapalı ve açık bilgiler vardır. Fakat ara ki, bulasın! O gözle bakıp anladığımız zaman, o bilgi size hitabeder.

RUHSAL MELEKELER

Ruhsal melekeler ile varlığın arasında böyle bir bağıntı vardır. Varlık kendini geliştirdikçe, vicdanına uydukça, aklını vicdanının ışığında kullandıkça, çok büyük güzel sonuçlar elde eder. Öyleyse gelişmede bizim için en önemli şey 'makul vicdan' dediğimiz şeydir. Aklın vicdanla beraber kullanılmasıdır. Vicdan namus demektir. İnsanın kendisine olan saygısıdır. Vicdanın sesine uyma-

Lütfen sayfayı çeviriniz.

yan, kendine ve başkalarına karşı dürüst hareket etmeyen, kendisine ve başkalarına yalan söyleyen insandır. Çünkü kendini aldatan, başkalarını haydi haydi aldatır. Bu da bir ferden dejenere olması demektir. Fertler dejenere olursa, toplum da dejenere olur. Bunları düzeltbilmesi için insanın kendi nefsiyle mücadele etmesi lâzımdır. Bunu yapmazsa, sadece bir takım bilgiler elde edilir, fakat hiç bir şey anlamaz.

1950'den beri Derneğin kürsüsünden hep aynı şeyleri anlatmıyor muyuz? Çeşitli kelimeler, değişik cümleler ve değişik simalarla hep aynı konular işleniyor. 1960'dan beri de yayın yapıyoruz. Yurt dışına çeviriler gönderiyoruz. Onlardan da bunlara benzer cevaplar alıyoruz. İnsanların uyanabilmeleri, gerçek insan olabilmeleri için...

İNSAN var, insan var. Şeklen insandır ama içi gelişmemiş, geridir. Çünkü insiyaklarıyla, içgüdüleriyle yaşar. Güdülerinin isteğini yapar. Böylece dış tesirler onu nereye yönlendirirse, oraya gider. Kendiliğinden bir hareket yoktur. Halbuki o kendini hür zanneder. Bu hâl, dünya toplumu için de hiç iç açıcı değildir. Tüm gayri insanî davranışların temelinde bunlar yatar. Bir robot gibi yönlendirilmeyle insan bir şey kazanamaz, öğrenemez. Ancak, insanın kendisinin bir şeyler anlaması lâzımdır.

İNSANI YENİDEN TANIMAK

A talar ne demiş, "Herkes evinin önünü süpürürse, sokak temiz olur." Siz istediğiniz kadar sokağı temiz tutmaya ça-

ışın, herkes evinin önüne çöp atarsa, hiçbir zaman temiz olamaz. Yani her hanenin, sokağın temiz tutulması gerektiğini anlaması gerekir. O zaman herhangi bir süpürgeciye ihtiyaç yoktur. Orada başka türlü düzene gerek yoktur. Çünkü artık o düzen kurulmuştur. Aynı şekilde tüm fertler, tüm toplumda kendi ruhsal evrimini ve şuursal gelişmesini sağlayacak cehdi göstermezse, daima bunu dışarda beklerse, sonuç ıstırap ve geriliktir.

Yüzlerce insan çalışıyor insanı yeniden tanımak, kaybettiği değerleri yeniden bulmak için; büyük mücadele veriliyor. Biz de bu mücadeleye katılanlarız. Bu mücadele muhakkak çok büyük sonuçlar alacağız. İnsanın sırf makina ve organik varlık olmadığı, sadece içgüdüleriyle yönetilmediği ama yarım yamalak gelişmiş beyni ile de insanın pek kıymetli bir şey olmadığı üzerinde duruyoruz. Diyoruz ki insan her şeyden önce ruh varlığıdır. Bu beden ancak ruh ile vardır. Ruh olmayınca, bu beden canlı değildir, hiçtir. Ruh olmadan bu bedenin kendiliğinden yetenekleri yoktur. Bu beden bir şey öğrenemez. Çocuk birden yürüyemez. Emekler, tökezlenir.

Gerçek ruhsal melekelerin ortaya çıkması, bir ruh varlığının kendini bilmesi tekâmül etmesine uygundur. Yalnız yanlış yapmayız, yanlış öğrenmeyiniz. Her şeyi tetkik ediniz, isteyene yardımcı oluruz. Takıldığınız yerde yardımlarımız da mümkündür. Çünkü bu bizim görevimizdir.

DUYURU

SALI KONFERANSLARI:

Derneğimizin geleneksel *Salı Konferansları* 36 yıldan beri süregelmektedir. Dernek binamızda, saat 19.30 - 20.30 arasında; İnsan, Ruh, Yaşam, Ölüm Ölüm Ötesi, Ruhsal İdare Mekanizması, Mutlak gibi konuların işlendiği konferanslarımıza giriş ücretsiz ve serbesttir. Geç kalınmaması rica olunur.

Adres: Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmaızı No:4 D:8 Beyoğlu/İST.

Parapsikoloji ve Yasalar

Jacquez DROUIN'den
Çeviren: Yavuz KESKİN

〔 DİŞİ OLAYLARI MAHKEMECİ DOLAYLI YOLDAN KABUL EDİLMEKTEDİR 〕

Duyular - dışı olaylarda gerçekliğine inanır ve de onların, diğer tüm sosyal ilişki şekilleri gibi, günlük hayatımızın birer parçası olduklarını kabul edersek, o takdirde, bu ilişkiler konusunda, mecburen, yepyeni bir görüş ve anlayışa ulaşırız. Telepatiyi, PK etkisini (psikokinezi) ve premonisyonu resmen bilimlerle karşılaştırmalı etkileşim şekilleri olarak kabul eden bir toplum, bu durumu mantiken, sistemin dengesini sağlar kabul edilen hukukuna ve mevzuatına da yansıtılmak zorundadır. Kaliforniya'da cereyan etmiş olan Martha Burke olayının, Amerikan adaletinin huzuruna getirdiği sorun işte bu türden bir sorundur. Hayatın olaylarına müdahale eden ve hukuki yanlışlıklara yol açan duyular - dışı güç ve yetenekler, bir gün adalet yetkililerince acaba önemsenip dikkate alınacak mı dersiniz?

Olay şöyle cereyan etmiştir. 27 Mart 1977 günü, iki Boeing 747 uçağı, Kanarya Adaları semalarında çarpışmışlardır. Kazada Bayan Burke'nin ikiz kızkardeşi de can vermiştir. Ancak, tam olayın cereyan ettiği anda, Kaliforniya'daki evinde mişıl mişıl uyumakta olan Martha bir kabusun etkisiyle birden uyanmıştır. Gördüğü kabus sırasında, kollarında ve bacaklarında büyük bir ıstırap, vücudunda ise önce üşümeler, ardından da yanmalar hissetmiştir. Olayı izleyen iki gün boyunca Martha

ezikler ve bereler içinde kalmıştır; gerçekten de vücudunun bazı noktalarında derin yanık izleri saptanmıştır.

Daha sonra da, göğsünde ve karnında yanmalar hissettiğini ısrarla belirtecek ve kendisini muayene eden aile doktoruna "Sanhî bedenimi ikiye ayrılmış gibi hissediyorum" diyecektir. Aynı doktor, mahkeme huzurunda Martha'nın bu sözlerini yemin ederek onaylayacak; ayrıca, psişik dengesinin yerinde olduğunu kanıtlayacak ve de günlük hayatı realist bir anlayışla ele aldığı, düşsel ve masalsi şeylere eğilim gösterir tabiatta olmadığını ifade edecektir. Çünkü darbe ve yanık izlerini bizzat kendisi de incelemiş ve gözlemlemiş durumdadır ve de hastasının iyi niyetli olduğunu bilmektedir.

Yukarıda sözünü ettiğimiz avantajları da desteğine alarak, Bayan Burke, kızkardeşinin ölümünden sorumlu olan şirkete karşı, Amerikan federal mahkemesi nezdinde bir tazminat davası açmıştır. A.B.D.'nde ve başka ülkelerde bu konuda yapılmış olan tüm araştırmaları zikreden avukatı "duyular - dışı idrak" in yol açtığı zararı anlatmış ve savunmuştur. "Bu fenomenler kaç kez ispatlandı" demiştir. Gerçekten de Bayan Burke, tezahür ediş şekline göre, tamamen parapsikolojik kaynaklı sayılabilecek nitelikteki bir etki yüzünden zarara uğramıştır.

Lütfen sayfaı çeviriniz.

muştur, onun için de mahkeme, şirketle ilgili olarak vereceği kararda, bu hususu birinci plânda ele almak zorunda kalmıştır.

DUYULAR - DIŞI TEMAS

Mahkemeye başkanlık etmekte olan yargıç Robert Ward çetin bir ikilem ile karşı karşıya kalmıştır. Şüphesiz, diye devam ederek, bugüne kadar Amerikan yargı organları, tazminat talep etmeyi gerektiren böyle bir acı ve ıstırap nedeniyle hiç karşılaşmamıştır, demiştir. Ama şikâyet yine de hemen reddedilecek türden bir şikâyet değildir. "Duyular - dışı temas"dan ileri gelme fizik izler gözle görülür ölçüde gerçektir. Bayan Burke'yi tedavi eden doktordan ayrı olarak, bu izleri, başka uzmanlar da incelemişlerdir. Mahkemeye bağlı psikiyatrların kanaatları da yine Martha'nın ciddi bir psikolojik hasara uğradığı şeklindedir. Olaylardan önce sağlığı çok dengeli bir insan iken, olay sonrasında birçok kez hastaneye yatmak zorunda kalmış ve hatta narkoz altında tedavi bile görmüştür. Bu uzmanlar, Martha'da zuhur etmiş olan bu psikolojik bozuklukların, sırf kardeşinin ölümünden kaynaklandığını belirtmişlerdir. Çünkü *depresif durumu, gördüğü kabustan hemen sonra baş göstermiş* (başına geleni anlatmak üzere bir bayan dostuna ettiği telefon bunun kanıtıdır) ve kazanın ertesi gününden itibaren de -ki o sırada Kanarya Adalarında cereyan etmiş olan kazadan hâlâ daha haberi yoktur- tedavi görmeye mecbur kalmıştır.

Olayların gerçekliğini kabullenmiş olmasına rağmen, yargıç Ward, davacıyı haklı bulduğunu açık - seçik bir şekilde ifade edemiştir. Kararında, Bayan Burke'ye zaten ödemesi gereken tazminatın miktarını artırmakla yetinmiştir, sadece. Gerekece, davaya, sırf *duyular - dışı zarar nedeniyle* bakıldığı açıkça vurgulanmıştır. Kararının nedeni ile hukukî kapsam ve düzeyi konusunda kendisine sorular yönelten gazetecilere hitaben yaptığı açıklamada, yargıç, parapsikolojiyi ve onun ger-

çekliğini savunanlara yeşil ışık yakan bir ifade kullanmıştır.

"Davacının şikâyetlerindeki haklılığı ortaya koyan gerekçeleri benimseyip ele almak -ki mahkeme de bunu yapmıştır- , bir görüşe ve karara varmanın tek çıkar yoludur. Ülkenin herhangi bir diğer mahkemesi de, parapsikolojik durumlar diye anılan bu durumların yasa önünde tanınip kabul edilmesi konusunda hukuka bir açıklık getirmek üzere -federal düzeyde- pekâlâ bu kararı mesnet olarak kabul edebilir. Zaten mahkeme Bayan Burke'ye, temiz hakkını da tanımıştır. Sanıyorum ki, soruna daha dolaysız bir yaklaşımı mümkün kılacak şey de budur. Şahsen ben daha ileriye gidemezdim, çünkü hiçbir yasa metninde parapsikolojik zarar ve ziyana ilişkin bir hüküm mevcut değil."

Yargıç Ward'a göre, Bayan Burke olayı, medenî hukuku, bu konuda bir metin kaleme alma zorunda bırakacaktır. Gerçekten de bir süreden beri Amerikan mahkemelerine bu türden bir sürü şikâyet intikal etmektedir. Şüphesiz bu şikâyetlerin hepsi kabul edilebilecek nitelikte şikâyetler değildir, ama PSI olgularının artık su götürür yanı kalmadığına göre, adalet de, er veya geç bu olayların içyüzüne nüfuz etme gereğini duyacaktır.

Los Angeles'de cereyan etmiş olan bu türden bir oturumda, nafaka davası açmış bulunan bir kadın, eski kocasını, kendisine *vudu büyüsü* yapmakla itham etmekteydi. Avukat "zihinsel işkence" davası açmış, buna karşılık mahkeme ise, bu işkencelerin ve de onların yol açtığı zararların, "*açıklanması zor, fakat güçlü etkisi de su götürmeyecek kadar sabit bulunan bazı psikolojik işlem teknikleriyle işlendiğini*" vurgulayan bir kanaat bildirmiştir.

Görüldüğü üzere, *parapsikolojik realitenin adalet tarafından da kabul edildiğini gösteren bir durumla karşı karşıya bulunmaktayız. Mahkemenin de karşı olduğu böyle bir sonuca varmadan önce, çok sıkı bir araştırma ve soruşturma yapılmıştır. Ohio'nun Steubenville Kentinde oturan bir adam*

da, aynı şekilde, bir tekinsizlik (poltergeist) sorunu yüzünden tazminat almıştır. Olay, konunun uzmanı olan William Roll adlı bir Amerikalı tarafından nakledilmiştir. James Bell - Akeman adındaki bu davacı, *acayip olaylara sahnelik eden bir ev satın almıştır*; bu olaylara yakında oturan bir yeniyetme neden olmaktadır. Dolaylı bir çözüm şeklini yeğleyen mahkeme genç kızın ailesini, Bell - Akeman'ın evinde meydana gelmiş olan zarar ve ziyamı tazmine mahkum etmiştir. Mahkeme, tekinsizlik olayının gerçekliğini şüphesiz açıkça kabul et-

memiştir, ama Roll'e göre durum apaçıktır: *Mahkeme aslında tekinsizlik konusunda karar vermiştir!*

Bu olaylar, özellikle Martha Burke duruşmasından ve yargıç Ward'ın beyanatından sonra daha da anlamlı bir görünüm kazanmışlardır. Görüldüğü gibi, A.B.D.'nde hukukî görüş açısında bir gelişme meydana gelmiş ve de *parapsikolojik olayların etkilerinin "yasal" açıdan kabulüne doğru olumlu adımlar atılmaya başlanmıştır.*

(NOSTRA, Sayı 421, S. 12 - 13)

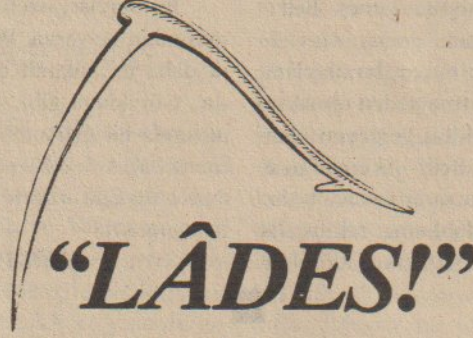
Zekâtın Anlamı

"Kazancımızın 40' da birini zekât olarak veriniz" der. Burada zekâtı para olarak almayalım. Zekâtın öz ve temel anlamı, insanın tüm samimiyeti ile kendine ait olan bir kusuru telâfi etmesidir kendisini biraz toparlamış insansa; yaptığı kırk kusuru görür ve bir tanesini düzeltirse, kendinde ağırlık teşkil eden nefis malının bir tanesini yoketmiş olur. Kırkta bir zekât budur. Onun için İslâmın Kitabı Kur'an, sürekli olarak, "Zekât veriniz" der. Bu, fizik (madde) olarak verilen bir şey değildir. Manevî bir şeydir. Zaten insanlardan fiziksel olmaktan çok mânevî şeyler istenir.

Eşya ve İnsan

Şimdiki durumda eşya insanı kullanıyor. Fakat esas olan insanın eşyayı kullanmasıdır. Yani Hoca Nasreddin'in eşeği sırtında taşınması gibidir. Nasreddin Hoca yüce bir insandır. Kullandığı alay ve espîri, güldürme tekniği çok güçlü ve eski bir yöntemdir. Tam uyanmış bir insandır. Kalp gözü iyice açılmıştır. Eşeğine niçin ters biner? Bu, insanların tersliğini göstermek içindir. Onu sembolize eder.

Bir Uyanıklık Oyunu:

* Erol KONYALIOĞLU *

LÂDESİ HEP KAYBEDENLER...

Lâdes oyununu bilirsiniz...Akşam yemeğinde afiyetle yediğiniz nar gibi kızarmış tavuğun içinden çıkan V şeklindeki lâdes kemiğini alırsınız; kemiğin bir ucundan siz, diğer ucundan, iddiaya tutuşacağınız kişi tutar. Sonra:

- "Lâdesim lâdes olsun mu?"
- "Olsun!"

Diye başlayan tekerlemenin ardından, her iki taraf lâdes kemiğinin tuttıkları ucunu kendilerine doğru çekerler ve kemik "çat" diye kırılıverir. Evet, yarışma başlamıştır artık. Her iki taraf da kanmamak için ellerinden gelen çabayı göstereceklerdir. Biri diğerine bir şey uzattığı zaman, rakibi bunu "Aklımda!" diyerek almalıdır. Böyle demekle, giriştikleri anlaşmayı unutmadığını, o anda uyanık olduğunu, kendisini kandıramadığını ifade eder. Ama eğer uykuya dalıp, ahdini unutmuşsa, karşı tarafın uzattığı şeyi otomatik bir tarzda, bir robot gibi, hülyalara dalmış bir vaziyette alır. Ve karşı taraf "Lâdes!" diye bağırınca aklı başına gelir; yenilmiştir. Uyurgezer olmanın, akli havada gezmenin ceremesini çekecektir.

Basit, sevimli bir oyun. Ama insanın kendi üzerinde çalışması bakımından düşünülürse ne kadar anlamlı; adeta ezoterik mahiyette bir oyun.

Şu anda yeryüzünde yaşayan insanların büyük çoğunluğunun anlayışına ve hayata karşı olan tutumlarına ters gelebilir, ama insan hayata lâdes oynamak için yeryüzünde yaşar. Yani, insanın tekâmülünü yürüten Yüksek Şuurlu Varlıklar'ın bizim için hazırladıkları plân (yani, Dünya Plânetinin Kendisi, dizayn ettikleri, bitki, hayvan ve insan bedenleri) böyle bir tatbikat içerisine yavaş yavaş girmemizi sağlamak amacını güder. Yani Ruhsal Yöneticilerimizin bütün isteği, yeryüzünde yaşarken, şu bedenlerimiz içerisinde bilerek, isteyerek, korkmadan şuurluluk, uyanıklık uygulamaları yapmamızdır.

"Ben zaten uyanığımı. Alimallah, kimse bana kül yutturamaz. Adamı ayakta uyuturum." türden bir çocuksu anlayışı kastetmiyoruz. Sakın ola! Bu tür lâkırdılar, derin uyku içerisindeki kof kabadayların sayıklamalarıdır. Lâdes oyununu hep kaybedenlerdir onlar.

Sadece dünyasal bilgiyle kendisini donatma ve tek yönlü, tek boyutlu olduğu için ağırlık yapan safrâ niteliğindeki bilgiyle belleri iki büklüm olmuş, isimlerinin önu birçok ünvanlarla dolu; sözümona aydın, entellektüel geçinen bilgiçler de, ne kadar kabarsalar, eğer Ruhsal Doktrin'in esaslarını bilmiyor ve ona

göre yaşamıyorlarsa, kesinlikle uyanıklar safına dahil değildirler. Tam tersine hayat, lâdes oyununda onları daima kandırmaktadır. Onlar da lâdes oyununda onları daima kandırmaktadır. Onlar da lâdes oyununu hep kaybedenlerdendir.

Hele, mensup oldukları dinlerin özünü kavramadan, sadece şeklen, baştan savarcasına ibadet yaparak uyanacaklarını sanan, cennet - cehennem hesapları peşindeki maneviyat tacirlerinin uyanması için bütün Dünya insanlığının duyacağı kadar gür bir ses çıkaran bir Sür'un, güçlü Ruhsal Varlıklar'ca üfürülmesi gerekir. Ahiret garantisi peşinde koşanlar da hep kaybedenlerdendir.

LÂDESİ KAZANMAMIZA YARDIM EDENLER VARDIR...

Oysa insanı aşağı çeken, şuurulanmasını, uyanmasını istemeyen, onu elinde oynatan, dost kılıfına bürünmüş bir hasımı vardır ki, o da Dünya'dır.

Evet, Dünya!... Bu bilgi, mutad anlayış seviyesinde olan bir kimseye kimbilir ne kadar ters, ne kadar anlamsız ve tuhaf geliyordu. Böyle zannedenler de kendilerine göre haklıydılar, ama gün gelip yanıldıklarını nice ağır ıstıraplarla pişerek anlayacaklarından hiç kuşkunuz olmasın.

Öyle ya!... Dünyanın tadını çıkarmak varken; duyguların esiri olarak, vur patlasın çal oynasın, eller ensede yatmak varken; "Nimetlerinden yeyiniz, içiniz" sözü varken; fırsat kaçmadan her türlü hazzı, çatlayıncaya, patlayıncaya kadar tatmak varken; niye kendiciğini sıkıntıya soksun; niye nazik beden ve duygularını zora koşsun; niye "Yaşam amacı" düşünerek kafacığını yorsun; bugün varken yarını niye düşünsün?

Bereket versin ki, Yukarı'nın görüp gözetici eli hep üzerimizde de, dünya kurduna yem olmuyoruz. Onlar olmasa, dünya bizi yalayıp yutar. Bu nedenle insan, er ya da geç; ya ferdi olarak ya da toplu olarak lâdes oyununda dünyayı yenecektir.

Ama bu başarıyı tek tek, bir an önce kazanmanın değeri, binbir türlü dış hatırlatmayla kütle hâlinde kazanmanın değerinden daha fazla değil midir? O hâlde cümle âlemin, lâdesi biraz buruk bir şekilde kazanacağı yaklaşan kıyameti, yani toplu uyanışı beklemeden, aşırı bir çabayla kendi üzerimizde, iç atelyemizde çalışmaya başlamak gerekir. Bunun diğer adı nefis denetlemesi, insanın kendini tanmasıdır.

HAYATLA LÂDES OYNANMAMALIDIR

Hayatın gerçek amacını anlamaya çalışan, bilgisizliğinin farkında olup ıstırap çeken, aşırı çaba içinde ter döken "uyanık insan", "kâmil insan" "şuurlu insan" namzetleri yok mudur acaba? Tabii ki vardır. Dünya onlara dar gelir. Ateşe konmuş tavada çatlayıp patlayarak bembeyaz açılan mısır taneleri gibi, dünya tavası içinde zıpır zıpır zıplarlar. Yana yana tavanın üstüne sıçramaya çalışırlar, kendilerini sınımsız saran dünya bağlarını bilerek tanıma ve koparma mücadelesi verirler.

Bu tür namzetlerin ortak özellikleri, gönüllerinde "orijinal" bir istek, açığa çıkmak üzere bekleyen bir potansiyel enerji, boşalmaya hazır bir yay taşımalarıdır. Zihinlerini burgu gibi oyan sorular, sessiz feryatlar ruhlarının uçsuz bucaksız semalarında dalga dalga yankılanır: "Kimim ben!.. Neyim ben!.. Benden ne isteniyor?.. Aczimin farkındayım!.. Bana yol gösterin!.. Size nasıl hizmet edebilirim!.. Benim isteğim değil, sizin isteğiniz önemli!.. Ben kulum, siz efendisiniz... Fakat seçemiyorum, körüm; duyamıyorum, sağırım... Lütfen biraz daha ışık, lütfen biraz daha ses... Bu cehaletimle hizmetinize lâyık olmam mümkün mü?... Biz bilmeyiz, siz bilirsiniz. Bize tahammül gücü, bilgiyi arama gücü nasibeyle Rabbim!.."

Böylesi bir iç mücadele içinde olan kimse, amacına varmasını engelleyen, kendisini daima kandırmaya çalışan rakibini bir süre sonra farkeder: Dünya!..

Tekrar ediyoruz ki, tekâmül sürecini hızlandırmak isteyen kişi, karşısında Dünya gibi Lütfen sayfayı çeviriniz.

bir hasmı olduğunu iyice bilmelidir. İster hatırlayın, ister hatırlamayın, daha doğmadan Dünya ile lâdes tutuşmuşuz. Ve bu bilgiyi psişik bünyemize sindirene kadar Dünya hep bizi kandırmaya devam edecektir. Uyanma kıpırdanışı demek; Dünyanın bizi ne denli kandırdığını, hep onun sözünün geçtiğini, tatlı yüzünün ardında kaypaklık, geçicilik, uçuculuk yattığını farketmek demektir.

Gözünde perde olanlar, lâdes oyununun farkına varmayanlardır; Üstelik Dünyanın kendisini kandırdığının farkına bile varmadan ona yardım edenlerdir.

Şükürler olsun ki, artık insanlar Yukarı'nın lütfettiği yardımlarla rakiplerini farketme yolundalar...

Hele hele, gelecek Bilgi ile bu mücadele daha âdil olacak, zayıf olan insanın silâhları artacak ve bu kıran kırana mücadelenin sonu insanın zaferiyle, şanlı bir şekilde bitecektir.

RAKİBİN SİLAHLARI NELERDİR?

Madem ki, yaşarken güçlü bir hasımla, yani Dünya ile mücadele etmek gibi bir kaâderle karşı karşıyayız, o hâlde rakibimizin kuvvetli ve zayıf taraflarını tespit etmemiz gerekir. Bundan sonra yapacağımız şey ise, Dünya'ya karşı gerekli yerde gerekli silâhları kullanmak; icabederse silâhları değiştirip, yenilerini bulmaktır.

● Şimdi hasmımızın özelliklerini inceleyebiliriz. Her şeyden önce lâdes tutuştuğumuz Dünya, yüzüne bir maske takmıştır. Kim olduğunu anlamak her babayığının harcı değildir. Oysa bir sözcikle "Dünya" dediğimiz hasmımız, dört bir yandan, çeşitli kimliklerle etrafımızı kuşatmıştır. Bu noktada çok önemli bir incelik vardır. İsten inanın, ister inanmayın fizik bedeniniz de onun malıdır. Yani köftehor öyle akıllı ki, kaleyi içten fethetmek için içimize katıyyenfarkına varmadığımız, inana madığımız bir casus sokmuştur. Hiç akla gelir mi? İşte, nefis dediğimiz casus, bizi içten yıkmak isteyen Dünya'nın birinci derecede o-

nemli gizli ajanıdır. Böylelikle hasmımız Dünyanın en büyük silâhını öğrenmiş oluyoruz: Nefsimiz. Bundan böyle Dünya derken, tüm dünya hayatını ve nefsimizi anlayacağız.

● Rakip iki yüzlüdür; akıllıdır da. Yüzümüze hep güler. Geçici ışıltısı, renkleri ve sesleriyle daima işin hoş ve rahat yönünü gösterir. Tembelliğe sevkeder bizi. Bedensel zevkler sunarak, gözümüzü adeta kör eder.

● Rakibimiz Dünyanın tekniğini açıklıyoruz: "Böl ve yönet". Bu amaçla insanların elbirliğiyle, ortaklaşa, paylaşarak yaşamaları yerine; onlara bencilliği, tek başına en büyük payı almayı, kendi çıkarları için başkalarına fenalık yapmayı kuvvetle telkin eder.

Bu kadarla kalsa gene iyi. Aynı insanı da kendi içinde birçok 'ben'e böler. Ona çeşitli yüzlerini göstererek, insanda çok ve çeşitli 'ben'ler oluşturur. Öyle ki, insanı kendi içinde bile ahenksiz, çelişkili, zayıf inanlı, güven-siz, zayıf hâle getirir. Dünya öyle yaman ki, insan kendi çelişkilerini görmesin diye, onun içine gizlice savunma mekanizmaları (tevilcilik, örtme, saklama) yerleştirmiştir. Bu mekanizmaları kendi bünyesinde farkedip, onu kendi yararına işletmeyenin vay hâline. Lâdesi kaybetmesi kaçınılmazdır.

● Rakibimiz Dünya, insana kibiri ve gururu telkin eder. Yani insanın, objektif müşahede yapmama, doğruyu görmesine, adaletli ve hoşgörülü olmasına engel olarak, gözümüze bir kat perde daha çeker.

● Dünya'nın elindeki en büyük kozlardan biri, korkudur. Bu silâhla insanları elinde oyuncak gibi oynatır. Oysa, bu korkuların yüzde doksanı asılsız korkulardır. Ama gerekli uyanıklığı gösteremeyen birçok insan bu hayalî korkulara kanıverir.

● Rakibimiz Dünya, büyük bir illizyon ustasıdır. Var'ı yok, yok'u var; yalanı doğru, doğruyu yanlış; gibi gösterir insana. İnsana aslı esası olmayan hayaller gördürür. Avını elinden kaçırmamak için de, en öldürücü silâhını kullanır: "Ey insan, sen bir bedensin, ölüp gideceksin; göçmeden önce keyfine bak!" diye-

rek, insanın belini bükür. Yani insanın beden sahibi bir ruh olduğunu, ölümsüz bir ruh varlığı olarak, beden denilen sayısız araçlar kullandığını ondan saklayacak kadar zalim ve gözü kadardır.

KAZANMA ŞANSIMIZ VAR MI?

Var. Kazanmak mukadderine sahibiz. Lâdes oyununda Dünya'yı er-geç yeneceğiz. Nasıl mı? Yukarıda rakibin en önemli silâhlarını saydık. Her birimiz kendi anlayışımız. li-yakatımız ve kudretimiz nispetinde ona karşı koyacağız.

Ama bu iş kolay değildir; fakat imkân-sız da değildir. Ne var ki, tedricî yasası gereği, bu iş yavaş yavaş oluyor.

Amaç, sadece yenmek değil; tanıyarak yenmektir.

Bu oyundaki taktiğimiz, deneme - yanıl-ma olacaktır. Kanmaktan korkmadan oyunu sürdüreceğiz. Aşırı çabayla, düşe kalka, yanla yanla Dünya'yla tutuştuğumuz lâdesi kazana-cağımıza hiç şüphemiz olmasın.

Acaba, hâli hazırdaki oyunda durumu-muz nedir? Bunu anlamak için aşağıdaki so-rulara cevap verelim bakalım:

"Yaşam amacınız sadece maddî hazları-nızı tatmin etmek peşinde koşmak mıdır?"

"Kibirli misiniz?"

"Bencil misiniz?"

"Alıngan mısınız?"

"Hoşgörüsüz müsünüz?"

"Esnekliği olmayan, bağınaz bir zihniniz mi var?"

"Tembel misiniz?"

"İki yüzlü müsünüz?"

"Yalancı mısınız?"

"Duyularımız mı size hâkim?"

"Çıkarlarımız için bol bol öfkeleniyor musunuz?"

"İnsanlara, hatta eşyaya karşı saygısız mısınız?"

"Kinci misiniz?"

"Korkak mısınız?"

"Yukarı'ya güvenmiyor musunuz?"

Evet mi? Peki, öyleyse: – "Lâdes!.."

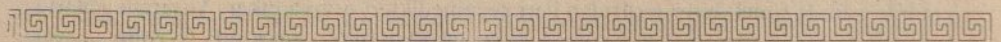
Ruhçuluğa Göre Kur'an Öğretisi

Ruhçuluğun insanlığa getirdiği geliştirici, uyandırıcı ve şuurlandı-rıcı bilgilerinin ışığında ortaya konulmuş olan RUHÇULUK REALİTE-SİNİN Kur'an Öğretisi'ne göre ne anlam ifade ettiğini ayetlere dayana-rak açıklayan bu eser kendi türünde eşsizdir.

Kur'an Öğretisinin Ruhçuluk bilgileriyle açıklanması ona bağlı tekâmül sürecini hızlandırmaktadır. Herkese hediye edebileceğiniz bu kitabı yayımlamaktan büyük sevinç duyuyoruz.

Fiyatı: KDV dahil 1000 TL'dir.

Ruh ve Madde Yayınları

Düşünceler'den Pırıltılar (2)

Sri AUROBINDO'dan
Türkçeleştiren: Zühtü BAYAR

•ZİNCİR•

Bütün dünya, özgürlüğün peşinde koşar durur ama her yaratık da kendi zincirlerine aşıktır. Bu bizim karakterimizin ilk paradoksu ve çözümü olmayan düğümüdür.

İnsan, güce ve kudrete de aşıktır ve zaafiyet göstermesi de işte bu yüzdendir. Dünya, güç dalgalarının sürekli birbirleri üstüne devrildiği uçsuz ve bucaksız bir denize benzer. Bir dalga, bir diğerinin üstüne çullandığı zaman, başka dalgaların altında kalarak, ezilmek için harekete geçmiş demektir.

İnsan, bir dinginlik ve susku döneminden sonra ansızın acıktığını hisseder. Ancak, aynı zamanda huzursuz bir şuurla dünya galelerin üstüne gidebilmenin ve zorlu deneylerden geçme isteğinin susuzluk hasretiyle de yanar, tutuşur. Eğlence ve haz, onun şuurunu ateşler ve yakar; sükün ise tek düze bir tembellikten başka bir şey değildir.

Bütün bu karşıtlıklar içinde, insanda bir de onu yakıp kavuran, onu şiddetle kendine çeken bir cezbe bulunur. Bu dayanılmaz çekicilik, yaşamın artistik yönünü kavrayabilecek bir mantık oluşturur. Ama bu mantık yalnız bir nektar değil; aynı zamanda insanın tad alma isteğiyle merakını da kamçılayan öldürücü bir zehirdir.

Ölüm, doğanın sürekli yaşamla yüzleştirilmesi yoluyla, ona henüz kendi benliğini bulamadığını ve yeteri kadar olgunlaşmadığını anımsatan bir olaydır. Eğer yaşam için ölüm olayı yer almasaydı, bütün canlılar sonsuza kadar yaşayacaklar ama evrim basamaklarından geçemedikleri için de yetkinliğe doğru ilerleyip, gelişemeyeceklerdi. Ölümden sonra canlılar, yetkin bir yaşam biçimi içinde yeniden aydınlanırlar ve bu yeni yaşam biçiminin anlam ve olanaklarını araştırmaya başlarlar.

Doğa, acı ile hüznü ustalıklı kullanarak, hazlar âleminde keyfe dalmış olan ruha, bu oyalanmaların, aslında "varoluşun gerçek hazzının" sadece silik bir kopyası olduğunu anımsatır. Duyduğumuz her acı ve tattığımız her gerçek işkencede: "Vecd aleminin sırrı" yer alır. Ve bu acı deneyler bir birleriyle kıyaslandığında, en büyük hazlarımızın bile aslında sönük birer pırıltıdan ileri geçemedikleri ortaya çıkar. Yaşamın acıları ile zorlu deneylerinden bizleri koruyan ve sınavlardan nefret eden akla ve zorlu sınavla-

ra hazırlanmaktan çekinmeyen ruha, gerekli çekiciliği ve cezbeyi hazırlayan işte bu sırdır.

Bedenin sınırları, şuurun ve ruhun kendilerini bu sınırlara doğru akıtması gereken bir kalıptır. Bedenin sınırları bu akışlarla parçalanmalı ve fanilik ile içinde gizlediği kendi sonsuzluğu arasında bir uzlaşma bulana kadar sürekli olarak yeniden ve daha geniş kalıplara dönüştürülmeli...

Özgürlük, varoluşun, kendi sınırsız birliği içinde belirli bir yasası ve bütün doğanın gizli sahibidir. Kulluk ise; kendini gönüllü olarak, çoğul içindeki tek illerin oyunlarına hizmete adayan varlıktaki aşkın yasasıdır.

Doğa bu çarpıklıkla başlar ve kendine yol gösteren bu çarpıklığın düzelmesini sağlayacak bütün bileşim ve kompozisyonlarla oynamayı sever. Sonra da sözkonusu bütün bu bileşimlerin özünü, zengin ve yepyeni bir aşk armonisinin içinde toplar.

Derinliklerimizde yer alan sınırsız ve sonsuz birliği anladıktan sonradır ki, mutlak özgürlük ve Tanrısal imparatorluğun oluşturduğu dünyaya kendimizi sunabiliriz.

Ey sonsuzluk: Ölümünden azâdeyiz; çünkü yaşam daha sonra ölümsüz varlığımızın bir oyunu olacak. Güçsüzlükten azâdeyiz; çünkü, milyonlarca dalganın şokuyla yüzyüze gelen ve bundan da haz duyan kocaman bir deniziz. Acı ve hüzünden azâdeyiz; çünkü, bize çarpan acı ve hüzünden varlığımızı nasıl ve ne yolda armonize edeceğimizi öğrenir ve varoluşun hazzı içinde bütün varlıkların etki tepki yasalarına bağlı olduğunu biliriz. Sınırlamalardan azâdeyiz; çünkü, bedenimiz sonsuz şuurun bir oyun aracı olur ve ölümsüz ruhun iradesine boyun eğmeyi öğrenir. Aklın huzursuzluğu ve yürek hummasından da azâdeyiz. Ancak, eylem gücümüzü yitirmiş değiliz.

●DÜŞÜNCELER VE PIRILTILAR●

Bazı kimseler, özel bir Tanrısal yargıya (takdir-i ilâhîye) inanmayı, ya da birinin kendini Tanrı'nın elinde bir araç gibi görmesini cüretkâr bir düşünce olarak karşılar. Ama ben, herkesin kendine özgü bir Tanrısal yargıya sahip olduğu sonucuna vardım. Ve yine gördüm ki, tarlasını süren köylünün sabanını kullanan ile, küçük bir çocuğun ağzından mırıltıyla konuşan Tanrı'nın ta kendisi...

Zaferin hazzı, bazan acı, ıstırap ve mücadelenin çekiciliğinden daha azdır. Bununla birlikte ne zafer, ne de acı çekmek insan ruhunun fethi yolunda bir amaç olmaz.

Bu yoksul, bilgisiz, doğuştan şanssız ve eğitimsiz kimseler değildir ayaktakımı... Ayaktakımı olarak adlandırdıklarımız; hiçbir değişiklik istemeyen, hiçbir gelişmeye yatkın olmayan, bir evcil hayvan tembelliği ve rahatlığı içinde ömrünü geçiren insanların oluşturduğu yığınlardır.

Tanrı bu dünyayı, savaş çığhıklarının atıldığı, insanların birbirlerinin gırtlığına sarıldıkları, ülkelerin çiğnendiği, kan gövdeyi götüren bir yer olarak yarattı. Tanrı'nın barış için tayin ettiği ücreti ödmeden, onu aşırabileceğini mi sandın?

Hedefe varmak için atılan yanlış bir adımdan, ya da yattığın yerde gereğinden fazla oyamanmaktan daha fazla duyguları geçersiz kılan bir başka yanlış daha olmayacak.

Felâketin en büyüğü, yaratılışın olanaklarını serbest bırakır. Ama felâketler genellikle yavaş yavaş ve insanı bıktırıp, canından bezdirecek bir biçimde oluşur. Yaratılışın ilerleyişi ise çoğu zaman ağır olup, bazen de kendi başarılarıyla kendini köstekler. Ka-

Lütfen sayfayı çeviriniz.

ranlıklar yine egemen olur ve güneş doğmadan önce, uzunca bir süre oyalanıp durur. Aldatıcı bir şafak söküşüyle de yüzyüze gelebilirsin. Bütün bunlara rağmen umudunu yitirme. Sana düşen çalışıp ve beklemendir. Heyecanla ümit edenler, umutsuzluğa çok çabuk düşenlerdir. Ne ümit et, ne de korkuya kapıl. Yalnız Tanrı'nın amacından kuşkun olmasın. Bu amacı gerçekleştirecek olan ise sadece sensin.

Tanrı'nın önünde, bütününe sahip olduğu mutlak ve sonsuz bir zaman boyutu vardır. Bu yüzden de acele etmesi için hiçbir neden yoktur. O, hedefinden ve amacından emin olduğu için yapmakta olduğu işi yüzlerce defa bozup, yeniden başlar. Ereği, yaptığı işi mutlak yetkinliğe biraz daha yaklaştırabilmektir. Bu büyük ve ilâhî etkinlikten bizim ilk almamız gereken ders; sabırlı olmaktır. Ancak sabırlı olmakla kastedilen:

Ürkek ve cansız, ruhsuz ve kuşkucu, tembel ve miskin, isteksiz ve kişiliği zayıf biri olmak değildir. Sabırlı kişi, büyük bir susku içinde, büyük bir hamleye kendini hazırlamak ereğiyle, gücünü toplayan ve bu arada kendini gözlemleyen kişidir. Öyle ki, bu güç az ama alınyazısını değiştirmeye yeterli olmalı.

Elinin altında bunca sonsuz olanaklar varken, neden böylesine işlenmesi güç bir malzemeyi seçti Tanrı? Çünkü, onun ön gördüğü Tanrısal düşünce ve amaç, sadece güzellik, incelik ve saflık değil; fakat aynı zamanda güç, irade ve büyüklüktür de... Güç ve kudret hor görmemelisin. Ne onun daha önce tanık olduğun çirkin çehresinden nefret et ne de Tanrı'nın sadece aşktan ibaret olduğunu düşün. Bütün kusursuz yetkinlikler, kahramanların hatta devlerin cevherinden izler taşır. Ve en büyük güç, en büyük zorluklardan doğar.

Ruh, varlığımızın gerçeğidir; şuur yaşam ve beden, kendi yetkinliksizlikleri ve hamlıkları içinde onun maskeleridir. Ama bütün bunların yetkinliği, kendi kalıpları olabilirdi Dünyayı olduğu yerde bırakıp da ruhları cennete hazırlayan "ruhsallaştırma biçimi, tek başına ne yeterli olabilir ne de kurtuluş yolu için bir uzlaşma...

Eğer bu üçlü değişim, zamandaş ve yetkin bir iletişime sokulabilseydi, yüce eser de tamamlanmış olacaktı. Ama insan oğlunun aklı ve fizik bedeni, çok güçlü ruhsal akımları yetkin bir biçimde tutup, muhafaza edemez. Fizik dünya yüzenden bu akımların çoğu kesintiye uğrar, geri kalan birçoğunun da bütünlüğü ve orijinalitesi bozulur.

Dinlerin tümü de çok sayıda ruhu korumayı ve kurtarmayı başardı ama henüz hiç biri insanoğlunu bütünüyle ruhsallaştıramadı. Mezhep ve inançlara bu yüzden gereksinme yoktur. Asıl gereksinme duyduğumuz, ruhsal gelişmede sürekli ve tam bir şuurulluktur.

"THOUGHTS AND GLIMPSES"
AFORİZMALAR

KENDİNİ BİLMEK GEREK

RUH ve MADDE DERGİSİ - YAYINLARI

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin
Yayımları Sızleri Tatmin Edebilecek Nitelikte ve Düzeydedir.

Altıncı Duyumuzu Geliştiriniz: M. Ryzl	850 TL.
Bedensiz Varlıklar ve Ruhsal Olaylar: A. Yesari	850 TL.
Bilinmeyen Aşk: R. Emmanuel	600 TL.
Büyük Piramit'in Sırrı: G. Barbarin	700 TL.
Geçmiş Yeniden Yaşadılar: H. Wambach	1100 TL.
İçimizdeki Gizli Güçler: M. Tecelli	880 TL.
İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi: Ouspensky.	750 TL.
İpnozun Gerçek Yüzü: E. Arıkdal.	700 TL.
Hindüizm: S. Nikhilananda	850 TL.
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	1250 TL.
Mavi Ülke: V. T. Stead	600 TL.
Metapsişik Terimler Sözlüğü: E. Arıkdal	1100 TL.
Mısırın Ölüler Kitabı: A. Champdor.	950 TL.
Obsesyon: A. Kardec	1250 TL.
Olağanüstü Parapsişik Araştırmalar: Ostrander - Schroeder	950 TL.
Otuz Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme: L. Rampa	850 TL.
Radyestezi: M. Sancar	700 TL.
Ruhçuluk Nedir: M. Ali Usta	850 TL.
Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard	650 TL.
Ruhçuluğa göre Kur'an Öğretisi: Sadi Çaycı	1000 TL.
Ruh Fotoğrafçılığı	500 TL.
Ruhsal Tebliğlerin Özellikleri: A. Kardec	450 TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor: Ostrander - Schroeder.	880 TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği: F. W. Doucet	700 TL.
Şuuraltı Varlığı: G. Geley	950 TL.
Tekâmülcü Ruhçuluk: G. Geley.	700 TL.
Yüce Akılın Erdemi: Lau Tzu	450 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)	500 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Yurt içi abone; yıllık)	6000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Yurt dışı abone; yıllık)	12.000 TL.
Ruh ve Madde Ciltleri: 18, 19, 20, 21, 22	1000 TL.
Ruh ve Madde Ciltleri: 23, 24, 25, 26	3000 TL.
Plânet Ciltleri: 1, 2	1500 TL.
Plânet Ciltleri: (İkisi birarada).	2500 TL.
Telepati Kartları: (Beş ayrı şekil ve renkte)	350 TL.

Sipariş tutarının üzerine %20 PTT ücretini eklemeyi unutmayınız. Havale kâğıdı veya posta çekinin arkasına istediklerinizin adını mutlaka yazınız. Havale bedeli ödememeniz için posta çekimizi kullanabilirsiniz. Posta çeki No: 168305. Bütün yayımlarımız peşin ödemelidir.

Ruh ve Madde Yayınları
80072 P. K. 9
Beyoğlu - İstanbul

OKTAV demiş, fakat üçüncü oktavdan sonra düzenin pek işlemediğini farketmiştir.

Bugünkü anlama yakın periyotlar cetveli 1869 yılında Rus kimyacı Dimitri Mendeleev tarafından yapılmıştır. 1870 yılında Alman bilgini Lothar Meyer'de, Mendeleev'den habersiz olarak bir periyotlar cetveli yapmıştır. Bu iki cetvel birbirinin hemen hemen aynıdır.

Bugün kullanılan periyotlar cetvelinde elementler, atom ağırlıkları yerine atom numaralarına göre sıralandırılmışlardır. Bu önemli gelişme 1912 yılında H.G. Moseley'in x-ışınları ile yaptığı deneylere dayanarak, bazı metal atomlarının çekirdek yüklerinin hesaplanması sonucu yapılabilmektedir.

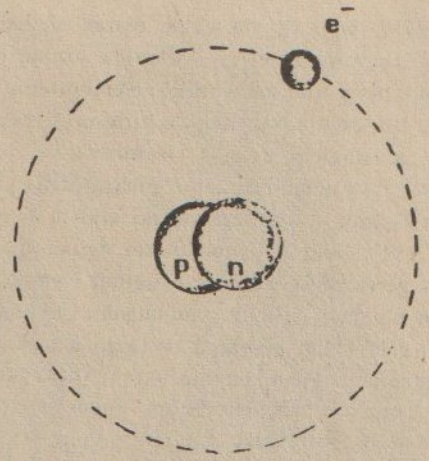
Periyotlar cetvelinde yatay sıralara periyot, düşey sıralara da grup denir. Yedi periyot ve sekiz gruptan oluşan cetvelde, her gruptaki elementlerin özellikleri birbirine oldukça benzemektedir.

Cetvelin orta kısmındaki 30 elemente geçiş elementleri denir. Ayrıca özellikleri birbirine çok benzeyen 14 elementten oluşan element topluluklarına da iç-geçiş elementleri veya lantanidler ve aktinidler denir. (İleride bu geçişleri, henüz bilinmeyen madde formasyonlarının belirlenmesinde yeniden göreceğiz.)

Mendeleev'in tablosunu dolduran yüzden fazla elementten birinin, bütün özelliklerini taşıyan en küçük parçasına ATOM denir. Her elementin kendine özgü bir atomu vardır. Çağımız bilginlerinden Lord Rutherford tarafından "Madde'nin en küçük parçası olarak tanımlanan "Atom", bombardıman edilerek parçalanabilmiştir. Hatta başka bir elemente dönüşümü gözlemlenmiştir.

Bir atomda PROTON, NÖTRON ve ELEKTRON adı verilen tanecikler bulunur. Proton ve nötron, atomun çekirdeğini oluştururlar. Elektronlar, çekirdeğin etrafında dönen taneciklerdir.

Atomlar çok küçük olduklarından küre gibi düşünülebilir. Hacmi atoma göre çok küçük yoğunluğu ise çok büyük olan çekir-

dek, atomun merkezinde bulunmaktadır. Periyotlar cetveline dikkat ederseniz, birinci sırada tanımlayabildiğimiz, maddenin en basit elementi olan hidrojen atomunu görürüz. Hidrojen atomu, bir proton, bir nötron ve bir elektrondan meydana gelmiş en basit yapıdaki atomdur.

Bir atomun yarı çapı yaklaşık 10^8 cm; protonun durgun kütlesi 1.67265×10^{-24} gr; nötronun durgun kütlesi 1.67496×10^{-24} gr; elektronun durgun kütlesi 0.910954×10^{-27} gr'dir. Değerleri biraz incelerseniz, protonla nötronun kütlelerinin birbirine yaklaşık olarak eşit, elektronun kütlelerinin ise proton ve nötronun kütlelerinin yanında ihmal edilebilecek kadar çok küçük olduğunu görürsünüz. Bu nedenle, bir atomdaki proton ve nötronların sayıca toplamı kütle numarasını verir. O da yaklaşık olarak atom ağırlığına eşittir.

$$\text{proton}(p^+) + \text{nötron}(n^0) = \text{Kütle numarası} = \text{Atom ağırlığı.}$$

Ayrıca bir atomun proton sayısı atom numarasına eşittir.

$$\text{Proton}(p^+) = \text{Atom numarası}$$

Protonun yükü +1, elektronun yükü -1, nötronun yükü sıfır kabul edilir. Protonun yükü +1, elektronun yükü -1 olduğundan bu iki yükün toplamı sıfır eder.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

En, boy ve yükseklik olarak algıladığımız üç boyutlu evren, yukarıda sözünü ettiğimiz periyotlar cetvelindeki elementlerin, şuurlu bir yapıda birbirleriyle birleşerek meydana getirdikleri değişik formlardır. "Fiziki yapı" diye adlandırdığımız gözle görünür yapının dışında, ruhun dünyadaki etki aracı olan PERİSPİRİNİN yapı maddesini nerede aramız gerekir? Eğer sözünü ettiğimiz elementlerden oluşmuş olsaydı onu bugünkü teknolojinin geliştirdiği araçlarla hatta gözümüzle bile algılamamız mümkün olacaktı. (Alın şakraları açılmış bazı duru-görü medyomlarının perispriyi görebildiklerini hatırlayınız.)

Atomların elektron yapıları ile periyotlar cetveli arasında kurulan yakın ilişki yeni elementlerin keşfedilmesi konusunda yön verici olmuştur. AUFBAU prensibinden yararlanılarak keşfedilecek elementler için elektron dizilişleri önerilebileceği savunulmuştur. G.Seaborg'a göre atom numarası 104 olan Kurçatocyum, (Ku)'nun keşfi periyotlar cetvelinin geliştirilmesi yönünde bir dönüm noktası olmuştur.

Seaborg, keşfedilmesi gereken elementleri şu şekilde gruplandırmaktadır. Atom numarası 104 ile 121 arasında olacak elementlere aktinidlerden hemen sonra geldikleri için trans - aktinidler denilmektedir. Atom numarası 122'den başlayarak 153'te biten 32 elemente süper-aktinidler denilebilir. Süper-aktinidlerden sonra gelen ilk soy element atom numarası 168 olan bir elementtir. Atomları çok büyük olduğundan normal şartlarda sıvı halde bulunması beklenen bu elemente "soy gaz" değil "soy sıvı" denilmektedir. Süper-aktinidlerle soy sıvı arasındaki elementlere benzer şekilde trans-süper-aktinidler denilebilir.

Buraya kadar anlatılanlara dikkat ettiyseniz "Madde" diye adlandırdığımız bu kaba formu, ancak gözlemleyebildiğimiz, dokunabildiğimiz, kısacası beş duyumuzla algılayabildiğimiz yapılar olarak biliyoruz. Araştırmalar göstermiş tirki bizim henüz algılayamadığımız yapılar da mevcuttur.

Şimdi, bütün bu olan bitenleri daha iyi anlamak istersek, algılayabildiğimiz maddenin en süptil hali olan "ışık"ı iyi bilmemiz gerekir.

IŞIK VE MADDE

Bilimsel araştırma yöntemlerinin en önemli kısmı gözlemdir. Bu yöntemde duyu organlarımızdan yararlanırız. Görme duyumuz, çevremiz hakkında bilgi edinmemizi sağlar. Cisimlerin şeklini, rengini gözümüzle algılarız.

Şimdi size aslında evrende renk diye bir kavram yok dersem bana inanırmısınız? Öyleyse gözlerinizi bir an kapatınız. Herşey karanlık değil mi? Evet Yüce Yaradan'ın bizlere vermiş olduğu gözlerimiz olmasaydı evreni reksiz olarak algılayacaktık. Dokunma duyumuz olmazsa dokunduklarımızı, koku alma duyumuz olmazsa etrafımızdaki canlı cansız maddelerin bazı özelliklerini, işitme duyumuz olmazsa etrafımızdaki sesleri, tatma duyumuz olmazsa yine maddenin tadını anlayabilirdik? Beş duyumuzla, etrafımızdaki evrenin belli bir bölümünü algılayabildiğimize göre, acaba bu beş duyudan da yoksun olsaydık, hâla biz var olacaktıydık? Bugünkü bilim, buna hayır diyor ve tıbben ölü sayıyor. Ölüm de onlara göre bir yok oluş, hiçlik olduğuna göre, her şeyi icat ettikleri bu sonsuz hiçlikler kaosu içerisinde "O kadar da derin düşünme" "Bana ne!" ciligi ile gayesiz yaşıyorlar.

En önemli duyu organlarımızdan biri göz olduğuna göre, işe ondan başlayalım. Görme duyusu ışıkla sağlanır. Aydınlatılmış bir cisme bakan gözlemci, cisim üzerine düşen ve onunla etkileşerek, o cisme özgü değişikliğe uğrayarak, yansıyan ışığı alır. Heride anlatacağımız yollardan geçen ışık beyne gelir ve orada değerlendirilir.

İnsanlar öteden beri ışığın oluşma nedenlerini, yapısı ve özelliklerini anlamaya ilgi göstermişlerdir. İnsanoglunun en büyük özelliği, şuurlu bir yapıya sahip oluşu ve vazgeçilmez, öğrenme isteğidir. Kaynağı hiç tükenmeyen zihni, yeni aygıtlar geliştirerek

S.F. komisyonunun tanıdığı ikizleri Igor ve Gutchka Bogdanov

İkizlerde Telapati

✿ Mathieu DARLET'den Çeviren: Salih SAYLAM ✿

İkizler birbirlerine iki su damlası kadar benzerler. Bu özellikleri sayesinde bilim adamları için insan karakterinin, üremesinin ayrıca telepatik güçlerinin incelenmesinde büyük önem taşırlar. Jerusalem'de toplanan üçüncü "ikizler hakkında araştırmalar" kongresi insanların ikizler hakkında bir çok şey bilmek istediğini ortaya çıkarmıştır.

Çalışmalar sadece bilimsel açıdan değildir: Laurent 10 Ağustos, Gerard 3 Ekimde doğmuştu. İkizliklerinden gelen ne olursa olsun ayırdedilmemek, bir bütünün parçası olarak yaşamak isteği onlarda doğum günlerini bir arada kutlamak arzusunu uyandırıyor. Tüm ikizlerin de bunlar gibi düşündüğü fikri bu sene (1981) ilk defa bir ikizler günü düzenlenmesine yol açtı ve 19 Mart günü Fransız

hakkının yüzde birini teşkil eden ikizlere ayrıldı.

Pariste geçen bir olay bu gelişmeye ön ayak oldu. O gün yönetiminde "Cite des femmes" da oynadıktan sonra Fellini'nin ikizleri diye tanınan aktrisler Jill ve Viviane Lucas tüm Parisli ikizleri Theatre des 400 Coups'daki "Neden İkiziz" adlı oyuna davet ettiler. Sahne hayatında başarılı olmuş bu ikizlerin yanısıra Kessler Kardeşleri, Las Vegas'a gitmeden önce Alcazar'da çok güzel oyunlar sergileyen Daphne ve Deborah Marqueti, bu kış televizyonda gösterilmeye "Mamma Dracula'daki Vampirler'de oynamış Alexandre ve Marc - Henri Wajuberg'i sayabiliriz.

Lütfen sayıyı çeviriniz.

Bu güzel eserden sonra, her altı ayda bir, ikizliğin önemini vurgulayan yeni bir konu çerçevesinde gösterilere devam edildi. Konular psikologların ilgisini çekmede gecikmedi. Üçüncü uluslararası "ikizler hakkında araştırmalar" kongresinde belirtildiği gibi ikizliğin birçok bilinmeyen yönleri var. Örneğin çift yumurta ikizlerinin tek yumurta ikizlerinden iki kat fazla olduğunu (Bin doğumda üç tane tek yumurta ikizine karşı sekiz çift yumurta ikizi) biliyoruz ama bunun sebebinin annenin doğum sırası yaşındaki farklılıklardan mı yoksa irsiyetten mi geldiğini açıklayamıyoruz.

Gerçek ikizler (tek yumurta ikizleri) anne yumurta hücreninin baba spermile döllenmesi sonucu oluşan zigotun, ilk mitoz bölünme sonucu oluşturduğu iki hücrenin tamamen ayrılarak gelişimlerini ayrı ayrı oluşturması sonucu oluşan ikizlerdir. Bu bölünme ne kadar hızlı olursa, ayrı plasenta oluşturdukları için birbirlerine o kadar az benzerler. Bu ikizler aynı genetik yapı, aynı cinsiyet, aynı psikolojik ve fiziksel özellikler gösterirler.

Bir başka aydınlanmamış nokta gerçek ikizlerin doğum oranının artmasına rağmen çift yumurta ikizlerinin doğum oranında bir düşüş görülmesinin nereden kaynaklandığıdır. İnserm araştırma şefi Philippe Lazar bu konuda iki hipotez ileri sürmektedir. Birinci hipoteze göre bu farkın doğumlarla bir ilgisi yoktur, ikizlerden birinin, diğerinin büyüklüğü sebebi ile doğumdan önce ölmesinden ileri gelir. İçimizden bazılarının hiç bilmedikleri halde ikiz olduğunu düşünmek hayli ilginç... Geriye bu ölümlerin neden arttığını ortaya çıkarmak kalıyor. Bazıları bunun, çevre koşullarının ve yaşam tarzlarının değişmesinden kaynaklandığını iddia ediyor. Bununla birlikte bu konuda kesin bir şey söyleyebilmek için henüz çok erken.

İkizler arasında telepati konusunda, pedagoji laboratuvarı şefi Fransız Rene Zazzo'a göre aydınlanması gereken ilk husus, ikizler arasındaki telepatinin basit bir düşünce iletimi mi olduğu, yoksa bazı psişik nitelikler taşıdığı

mıdır? Onda ikinci fikir ağır basıyor ve ikizler arasındaki bağın lisan veya bedensel etkinliklerle ifade edilemeyecek kadar derin olduğunu savunuyor. Zira Ona göre dizinden yaralanan birinin ikiz kardeşinin aynı yerde şiddetli bir acı duyduğu, hatta yürüyemediği, birinin başladığı cümleyi diğerinin bitirdiği hiç de ender rastlanan olaylardan değildir.

Jerusalem'deki kongrede Minneapolis Üniversitesi (Minnesota) Prof'lerinden Bouchard ile biyologlar, psikologlar, genetikçilerden oluşan onbir kişilik ekibinin ondört tek yumurta ikiziyle ilgili araştırmaları incelendi. Telepati gündeme alındı, kanıtlarıyla incelendi. Thomas Bouchard mümkünse doğumlarında veya çok erken ayrılmış ikizlerle ilgilenir. O konuyu bilimsel bir yaklaşımla incelemek için sekiz günlük geziler düzenledi, psikolojik testler yaptı. Otuzyedü günlükken ayrılmış ikizlerde aynı baş ağrıları, aynı doğa sevgisi ve aynı meslekler buldu. Bir başka örnekte, aynı öğrenim zorluklarını ve aynı sıkılganlığı gördü. Üçüncü bir örnekte aynı zamanda zayıflamış ve şişmanlamışlar, aynı cinsi problemleri göstermişlerdi. Amerikalı araştırmacının en çok ilgisini çeken husus ise ikizlerin jestleri arasındaki benzerlikti.

İkizler arasında bir çok bağlar ortaya çıkarıldı. Bazı istisnalar olmuyor değildi. Fakat bunlar kuralları bozmuyorlar aksine konulara yeni görüş açıları kazandırıyorlardı. Asile Lunatique adlı bir İngiliz psikiyatri hastanesinde yatan Ronald Kray sevecenliği, kibarlığı ve her pazartesi, bir saat dakikliğiyle onu görmeye gelen ikiz kardeşi sayesinde etrafındakilerin hep ilgisini çekti. Reg Kray hastane şefiyle konuşuncaya kadar her şey iyi gidiyordu: "Hiç kimse tarafından engellenmeden çıkıp gitti." Gardiyanlar birbirlerine bu kadar benzeyen bir hasta ve ziyaretçiyi nasıl ayırdebilirlerdi ki? Hastane şefi Ronald'ın yumuşak görünüşünün altında bir delilik sonucu cinayet işleyebilecek bir karakter sakladığını düşünüyordu. Hemen polise haber verildi, fakat bir netice çıkmadı. Reg kardeşinin ne ya-

İkizler bayramlarını birlikte kutlamak imkânını buldular.

pacağını bildiğini, aksi taktirde çıkmasına izin vermeyeceğini söylüyordu. Nitekim aradan bir hafta geçtikten sonra kardeşinin geleceğini haber verdi. Artık Reg'in kardeşini ziyaretleri bir gardiyan eşliğinde yapıyordu...

Terry 1968 yılının 19 Şubatında, Güney Vietnam'daki Hue'de bir Vietnamlı'nın attığı el bombasıyla karından, akciğerinden ve sağ bacağından yaralandı. Buradan kilometrelere uzakta doğduğu kent Wisconsin'de ikizi Christopher ani bir karın ağrısıyla inlemeye başladı. Doktor apandisit teşhisi koymuştu. Onbeş gün boyunca kardeşi Terry'nin çektiği acıların aynılarını çekerek hastanede yattı. İyileşmiş gibi görünürken, birden ani bir acıyla uyandı: Bacağı kaskatı kesilmişti. Kasların gerginliği kardeşi Terry'nin bacağı kesilme tehlikesini atlatıncaya kadar devam etti.

İkizlerin aynı zamanda ölümüyle, telepati konusu dramatik bir hal alıyor. Aynı kentlerde yaşayan ve hiç görüşmeyen ikizler Richard

ve Henry Walsh arkalarında aynı veda mektubu bırakarak 1954 yılının aynı gününde intihar ettiler. Margaret ve ikizi Ammy aynı anda sinir krizi geçirdiler. Hastanede birbirlerinden uzak odalara konulmalarına rağmen sabah ikisini de aynı şekilde, anne karındaki fötüs vaziyetinde yatarken ölü buldular.

Fransa'da Savigny-sur-Orge'da yaşayan Julien ve Ken adlı ikizlerin en önemli tutkuları motosiklet kullanmaktı. Bir gün motosiklet kaydı ve Ken öldü. Ona doğru koşan kardeşi yanına şuursuz bir şekilde düştü. Olaydan epey sonra yatağında uyandığında Ken'in ölümünün ilk saatlerinde öte âleme geçtiğini hatırlıyordu. Eskisi gibi metafizik konulardan çekinmiyor ve öte âlem hayatını taniyordu. Bu olaydan sonra İzlanda'ya filoloji araştırmaları yapmaya gitti.

Hayat hâlâ gizemleriyle devam ediyordu...

(Nostra 1981)

Haklı Olduğunuzdan Emin misiniz?

"Günümüzde herkes, 'görüşleriyle' böbürlenip durmaktadır. Ancak, bu 'görüşler' ne ölçüde sağlam bir temele dayanmaktadır.,,

Bernard J. Hongerloot'dan Yavuz KESKİN Çevirdi.

Herkesin her şey hakkında kendine özgü bir görüşü vardır. "Herkesin görüşü başka başkadır!" Şurası gerçektir ki nice insan ya hiç düşünmeden ya da herkes gibi olmak amacıyla hareket etmektedir. Uluslar, görüş alış verişinde bulunmak amacıyla toplantılar düzenlemektedirler. Bazı insanlar, diğer insanları çok kötü olmaktan caydıracak etkenin, silah olabileceğini düşünmektedirler. Bazıları da kendilerini Üçüncü Dünya Savaşı'na hazırlamaktadırlar. Diğer bazıları ise, ne düşüneceğini bilemeden beklemektedir. Altı bin yıldan beri herkes bunun gevezeliğini yapmış, herkes bunu tartışıp durmuştur. Çünkü herkesin, kendine özgü görüşleri vardır!

Bu gün artık, mutlak doğrudan söz edilemeyeceği görüşü öne sürülüp durulmaktadır! İşin kötüsü, buna birçok insan da inanmaktadır. Günümüzde hiç bir şey yasak edilmemiştir, eğer edilseydi, bu, ya komplekslere ya da ağır sarsıntılara yol açmış olacaktı. Pekiyi, moral değerlere ne olmuştur? En yaygın görüşe göre - yine görüş! - bunlara gerek bile yoktur.

Artık nikâhın zarurî olmaması (görüş!) ve insanın, içgüdüsel eğilimlerine göre serbest hareket etmesi (yine görüş!) gerektiği düşünülmektedir.

Bu gün caniler, kollarını sallaya sallaya ortalıkta dolaşmaktadırlar; onları cezalandırmaya kalkmak, - görüşe göre - geçerliliği kalmamış, yürürlükten kalkmış bir şeydir. Barışı muhafaza edebilmek için savaşa hazır durumda bulunmanın şart olduğu görüşü hâkimdir bu gün.

Dünya, kendisini toptan yok oluşa sevkedecek olan bir yokuştan aşağılara doğru kayıp gitmektedir, çünkü herkes kendi düşünce ve isteğinde ayak direyip durmaktadır.

Sizi, şu anda düşündüğünüz gibi düşünmeye sevk eden şeyin ne olduğunu hiç merak ettiniz mi? Görüşlerinizi hangi esasa göre şekillendirdiniz? Bakış açımız, hayatı ele alış tarzımız, arzularımız, düşünceleriniz ve kanaatleriniz hangi ilkelere dayalı bulunmaktadır? Bunu düşünürseniz akıllıca bir iş yapmış olursunuz. Herkesin görüşü başka başkadır. Ama kim haklıdır? Sağlam görüşlerinize rağmen, kim bilir kaç kez yanıldığınız olmuştur! Otuz yaşındayken sahip olduğumuz görüşler, yirmi yaşındaykenki görüşlerimizin aynuları değildirler. Yirmi yaşımızinkiler de, on altı yaşımızinkilerin aynı değildirler.

Kırk yaşımızda ise otuz yaşımızdayken düşündüğümüz gibi düşünmeyiz; bu görüş değişimleri böyle sürüp gitmektedir. Ancak ne var ki değişimlere uğrayan bu görüşlerimizin her biri, ait olduğu yaş döneminde, bize hep doğru ve kesin görünmüştür; öyle mi?

Her biri kendine özgü bir görüşe sahip bulunan milyarlarca insanın hep birden haklı olması mümkün müdür? Yanılan hep karşıdakidir; en azından bunu düşünür dururuz ve bundan da eminizdir.

Peki, herkesin yanlıgı içinde bulunduğu doğru mudur? Bunun, üzerinde düşünülmeyle bile değmeyecek kadar açık seçik bir şey olduğunu öne süreceksinizdir hemen. Şurası apaçık bir gerçektir ki iyi ve kötü, hiç bir surette GÖRÜŞ ile ilgili bir sorun değildir.

İyinin ve kötünün ne olduğu konusunda bin insanı sorguya çekseniz, bini de size ayrı ayrı şeyler söyleyecektir.

N için? Çünkü insan kendi kendine iyiyi kötüden ayırdedebilecek yeterlikte yaratılmamıştır. İyinin ne olduğunu, kötünün ne olduğunu mükemmel şekilde gözlerimizin önüne serecek kudrete sahip tek bir Varlık mevcuttur, o da Tanrı'dır. Onun bize lütfettiği vahiyler öyle görüş ile, kanaat ile ele alınıp anlaşılacak şeyler değildir. "Bu dünyanın bilgisi (yani görüş ve kanaatlerimiz) vahiy yoluyla alınmış bilginin yanında deli saçmasından farksız bir şeydir." Bunu anlayamadığımız sürece deliler gibi hayat sürmekten kurtulamayacağız.

Akıllanmaya başlayabilmesi için insanın, her türlü bilginin asıl Kaynağına yönelmeye ihtiyacı vardır. "Hikmetin başlangıcı RAB korkusudur" (Ps.111:10).

Bizi yaratmış olan Tanrı, ayrıca, yararlanalım diye; iyiyi kötüden, sevinci elemenden, hayrı şerden, aydınlığı karanlıktan, mutluluğu mutsuzluktan, güzelliği çirkinlikten ve hayatı ölümden ayırdedelim diye öğütleriyle dolu Kitaplarını da istifademize sunmuştur. Ancak insanoglu, bu hakikatleri bir yana atıp kendi GÖRÜŞ ve KANAATLERİNİ ön plâna çıkarmıştır.

Hayır, kesin ve mutlak değerler yok olup gitmemişlerdir. Ve daima da mevcut kalacaklardır. Beviz her zaman beyaz kalacak, iki kere iki her zaman dört edecektir. Hakikat her zaman hakikattir, yalan da her zaman yalandır!

Haklı olduğunuza kani olsanız da, olmasanız da bilin ki TANRI her zaman haklıdır! Eğer siz de haklı olmak istiyorsanız O'NA itaat ediniz, O'NUN dediğini yapınız ve O'NUN İRADESİNE ram olunuz. İşte ancak o takdirde her zaman haklı olabilirsiniz!

(LA PURE VERITÉ, Nis. 1984, s. 28)

"Maalesef negatif duyguların kaybolmasının hiç bir imkânı yoktur. Negatif duygular ancak, ekol bilgisinin yardımı ve ekol metodlarıyla fethedilebilir ve kaybolabilir. Negatif duygulara karşı mücadele, ekol eğitiminin bir parçasıdır ve tüm ekol çalışmasıyla yakından bağlantılıdır."

P. D. OUSPENSKY

Ruhların Geçirdiği Yedi Hâlet

Profesör Frederic W.H. Myers'in ölümünden üç ay sonra onunla uzun seneler beraber çalışmış olan Mrs. Verral garip bir olay yaşadı: Garip bir şekilde yorgunluk hissetti, yazı masasına oturdu, başını ellerine yasladı ve sol eli ile gözlerini kapattı.

Birdenbire sağ eli bir kalem aldı. Görünmez bir güç tarafından yönlendiriliyormuşçasına yazmaya başladı.

Mrs. Verral'ın yazdığı şeyler Prof. Myers'in hayatına ait özel, tamamen bilinmeyen detaylardı. Mrs. Verral emindi: Myers öbürdünyadan haber yollamıştı.

DÜNYAMIZ İÇİN HABER

Kraliyet Parapsikoloji Derneği'nin üç üyesi ve profesör, aralarında bir karar aldılar: Eğer gerçekten ölümden sonra yaşam varsa, Dünya'ya işaret vermeleri gerekir.

Haber böyle bir işaret mi idi?

Mrs. Verral şüpheyi üzerine çekmişti. Ama O, Myers ile beraber çalışma sonucu bildiklerini, uyku hâline benzeteceğimiz bir şuuru kaybetme anında, "trans"da yazamazdı.

DÜŞÜNCE OLARAK YAŞAMAYA DEVAM EDER MİYİZ?

Öbürdünyadan haberler yalnız Mrs. Verral vasıtasıyla değil, dünyanın tüm bölgelerinden, dört profesörün anlaşmasından haberleri olmayan medyomlarla da tekrarlandılar. Onlar otomatik bir şekilde yazıya dökülen haberler aldılar. Netice olarak, bu haberlerin ölümden sonraki hayatın anlatılması olduğuna karar verildi.

İngiliz "Normalüstü Olayları Araştırma Komitesi"nin 1971 yılındaki haberine göre: "Ölen birisinin RUHU, elimizdeki haberlere göre yedi hâlden geçmektedir."

1. Ölüm anında RUH vücuttan çözülmekte ve Öbürdünyanın eşliğinde durmaktadır.

2. Tüm dünyasal hayatı bir film gibi gözlerinin önünden geçmektedir.

3. Bu dünya ile aynı olan bir dünyada bulunmaktadır. Öbürdünya gerçek yaşamın yansıması şeklindedir. Kendi arzuları ve istekleri ile cennetini veya cehennemini yaratmaktadır.

4. Dünyasal bağlarından sıyrılmakta, hiç sahip olmadığı seslerle ve görülmemiş

Spirit Ak

Öteâleme Yap

Ruhsal Araştırmalar Kurumu tarafından yapılmış açıklamalarda, ruhsal bir kalp hastasının "klinik olarak ölü" da ölü annesiyle ve amcasıyla karşılaşmasını doğru olarak bildiğini anlatmalarının bir yerinde de, bu türden kolay açıklanıp, geçiştirilemeyeceğinden psikolog ve klinik psikoterapisti olan araştırmaların oldukça yeni durumda bulunduğu klinik ölümden sonra tekrardan yapılan çalışmalar sürdürülmektedir." demişlerdir.

Konunun araştırmacıları "ölüm" kavramında olduğunu söylemektedirler. Bu beş aşama şöylece özetlenebilir:

"Bu beş aşamadan birincisi, ölüme göre, içinde buldukları (hastane odasıyla aniden dolar. Bu ışık her şeyi aydınlatır ve da hastanın duyumları ya da algılarını güçlenmiştir. Her zamankinden daha rahat kendileri için çok doğal bir durumdan tam bir ayrılma hissi vardır. Bu aşamada çalışın doktor ve hastabakıcılar da görebilmekteyler. Bu aşamayı iyice geçtikten sonra yattığı masanın yanında bulunan kân bulunmayan bir yerde duran anı aynen ve doğru olarak tanımlamışlardır. Bu aşamadan sonra hastalar karanlık bir tünele girdiklerince, genellikle güzel kır manzaralarıyla karşılaşır. Daima ışığa dokunmak istedikleri arkadaşlarını söylerler.

Bundan sonraki aşama hastanın içinde gözünün önünden geçmesi aşamasıdır. Değerli ya da değersiz ne kadar şeyler bir süre içinde anırlar. Bu aşamada "ışıkla varlıklar" konusudur. Bu ışıklı bazılarını göre İsa, bazılarını göre Bu

apılan Ziyaret

mu tarafından düzenlenen bir konfehsal araştırmacılardan Margot Grey "l" bulunduğu bir sırada,spatyom arşılaştığını ve yakında halasının lelatmıştır. Bayan Grey ayrıca, aıklaardan beden dışı deneyimlerin kolayceğini ifade etmiştir. Esasen bir psian araştırmacı, bu konudaki alışmaandğunu sözlerine eklemiştir. "şimnan hayata getirilenler üzerinde ciddiemiştir.

lme yakın deneyimlerin" beş aşaer. Bayan Grey'in açıklamalarına göre:

sinde, hastaların çoğunun ifadelerine ne odası ya da bölümü) parlak bir ieyi aydınlatan bir ışıktır. Bu durumlamaları son derece hassaslaşmış ve daha net görürler ve işitirler. Bu dur deneyimdir. Genellikle vücutların Bu aşamada bazı hastalar bedeni bakırcılarla öteki personeli havadan izlice hatırlayan bir kız, hasta bedeninan ve yattığı yerden görmesine imn ameliyat aletlerinin duruş sırasını, ıştır. Bedenden ayrılma hissiyle ikinsonra cnc aşama gelir ki, burada klerini söylerler. Aynı zamanda bu zaraları, binalar, çiçekler ve ağalaa doğru gitmekte olduklarını, karanerler.

anın tüm hayatının çok kısa bir süre si aşamasıdır. Bu durumda hastalar, eyle meşgul olmuş olduklarını kısa ada yaşanan başka bir durum da, "ııklı varlık ya da varlıklar (dan biri) e Buddha'dır.

Ruhların c

Amerika'nın South Jersey's Deptford bölgesinde kasabadan geçen yol hafriyatı sırasında ilginç olayların izlendiği rapor edilmiştir. 55 numaralı şosenin sekizbin yıllık bir geçmişi bulunan kasabadan geçirilmesi sırasında, görevlilerden bazıları ilginç bir şekilde hayatlarını yitirmişlerdir.

Yukarıda belirtilen sekizbin yıllık geçmişi olan kızilderili kasabasının yaşlı sakinlerinden ruhsal şifacı Wayandaga, ilgilelerden bazılarına yol için hafriyatın yapılacağı toprakların altında eski kızilderililerin atalarının yatmakta olduğunu, onları rahatsız ettikleri zaman ruhlarının da kendilerini rahat bırakmayacaklarını söylemişti.

Eric Mishara'nın "Omni"de yayınlanan raporuna göre, yol çalışmaları sırasında işçilerden biri silindirin altında kalarak can verdi.İşle ilgili müfettişlerden birisi iş sırasında beyin rahatsızlığına yakalanarak öldü. Başka bir işçi köprüden düşerek öldü. Başka bir işçi  kez kalp krizi geçirdi. Bir işçinin de ayağı yandı.

Bütün bu olup bitenlerden sonra Wayandaga'nın yaptığı yeni bir uyarı ile, 55 no'lu yolun gzergaħının değiştirilmemesi hâlinde ölümlerin devam edeceğini söylemiştir.

(Parapsycoloy
Review'dan)

RUHLARIN GEÇİRDİĞİ YEDİ HÂLET Baştarafı S. 24'de

renklerle kendi dünyasını yaşamaktadır.

5. Uzaya uçabilen parlak-ışıklı bir vücut hâline gelmektedir.

6. "Işıklar Bölgesi"ne vardikten sonra parlak-ışıklı vücuttan kendisini kurtarmakta ve "Temiz Dünya" olarak yaşamaya devam etmektedir.

7. Ruh Tanrı'da kaybol-

makta, ölümsüzleşmekte yani, öz-benliği uyanıp doğum-ölüm çemberinden çıkarak hürleşmektedir.

Öbürdünyadan gelen haberlerde zaman ve yer kavramları belirtilmemekte ve bu hâl geçişlerinin ne kadar sürdüğü hakkında bir işaret bulunmamaktadır.

Dört profesörden haberler 70'li yılların başların-

da Avrupa ve Amerika'daki medyolar tarafından alınmıştır.

Şüpheciler bile olayların şüpheli olduğunu söylememektedirler, ama açıklama da yapamamaktadırlar. Birçok ciddî araştırmacılar ölümden sonra bir yaşam olduğunu gösteren işaretleri nedense görememektedirler.

(BİLD Gazetesi)

ÖTEÂLEME YAPILAN ZİYARFI Baştarafı S. 25'de

Bu yorum onların kültürel geçmişleriyle yakından ilgilidir. Bu varlık (her kim ise) ölmüş durumda bulunan hastayı spatyomda muhakeme etme durumunda bulunan bir varlık değildir, zira, muhakeme varlığın kendisinden gelir. Bu hastalar yeterince sevgiye doyamadıklarını ya da sevilmediklerini, dünya hayatının nefretle ya da hırsla geçirilemeyecek kadar kısa olduğunu sözlere eklemiştir. Başka küçük bir grup da, çok büyük potansiyele sahip olduklarını anladıklarını ifade etmiştir. Böyle deneyimlerden geçmiş olan ve tekrar hayata dönmüş olan hastalardan bir kısmı da, insanlığın ya da kendilerinden başkalarının ilerlemesine kendilerini adanmışlardır. Yine bunlardan bir kısmı da, geri kalan ömrünü hayatın anlamını harcama yolunda geçirmiştir. Başından ölüme yakın deneyim geçen bir

insan, artık ölüm korkusundan tamamen kurtulmuş olarak hayatını sürdürmektedir."

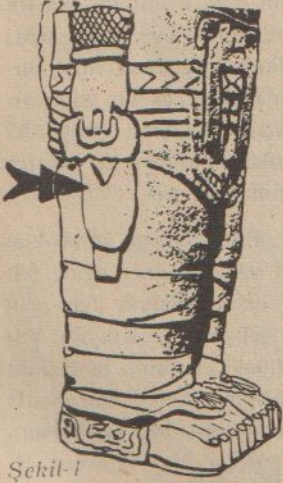
"Ölüme yakın deneyimler" gerçeğini kabul etmek istemeyenlerin ve bu tür deneyimlerin bir tür halüsinasyon olduğunu söyleyenlerin tutumlarına karşılık olmak üzere Bayan Margot, şu yaşanmış örneği vermiştir: "Yaşlı kadın, kendisini prefabrik görünümünde bir evin önünde dökür bulmuştu. Eve doğru giden bir patika vardı. Gördüklerinin kalan kısmını kendi ağzından dinleyelim: 'Kapısı açıktı. İçeride annemi ve amcamı görebiliyordum. Bir misafiri bekliyormuş gibi bir hâleri vardı. Kapıya gelerek içeriye girip giremeyeceğimi sorduğumda, henüz orada kalmamanın zamanı gelmiş olduğunu söylediler. Yakında yanlarına gelecek olan Ethel halayı karşılamaya hazırlığı içinde bulunduğumdu. Onla-

ra beni de içeri almaları hususunda adeta yalvardım. Zira, orada kepdimi gerçekten de mutlu ve huzur içinde hissediyordum, fakat beni kabul etmediler.' Bundan sonra yaşlı kadın bedenine dönmüştür. Üç gün süreyle kendisine gelememişti. Ailesi kendisinden hemen hemen ümit kesmişti. Kendisine geldiği zaman, (kendisinin) hastaneye kaldırılmasından sonra, Ethel halasının kalp krizinden ölmüş olduğunu söylediler. Yani bu hastamız, halası öteâleme geçtiği zaman şursuz hâlde bulunuyordu. Dolayısıyla normal yollardan Ethel halasının ölümünden haberdar olmuş olması düşünülemez."

Margot Grey'in bu konularla ilgili olarak, hâlen yayınlanmış bir kitabı da (Return From Death) bulunmaktadır.

(PSYCHIC NEW'dan)

Tarihöncesi Plazma Tabancalar

Şekil-1

Selman GERÇEKSEVER

Gerardo LEVET (*)

Eski insanların çok sert taşlara karmaşık desen ve resimleri nasıl çizdikleri, yine aynı taşlardan devasa yapıları hatasız bir şekilde nasıl yükselttikleri konusunda çeşitli teoriler bulunmaktadır. Bunlardan en yaygın olarak kabul edilen geleneksel ve bilimsel teoriye göre, eski insanlar bu şaheserleri

(*) Makina dizaynıyla ilgili çeşitli patentlerin sahibi bir makina mühendisidir. Mexci, Satellite City'de Mental Engineering Enstitüsü'nde müdür yardımcısı, astro - arkeoloji, bio - enerji, bilimsel konularda araştırmacıdır.

meydana getirmek için bronz, bakır, taş ve bazı el aletleri kullanmışlardır. Bence, bu teörinin kabul edilecek hiç bir yanı yoktur. Zira bu kadar ilkel araç - gereçle granit, profir, andezit gibi son derece sert kayalar işlenemez. Böyle bir işe girişmek, jilet bıçağı ile çelik bir topu yontmaya çalışmaktan farksızdır.

Benzer şekilde, geleneksel bilimin söylediğine göre, bu dev taş blokları, binlerce insan tarafından halatlar ve düzgün silindir şeklinde kütüklerle bir yerden bir yere taşınmıştır. Bununla birlikte örneğin, her biri 40 ton ağırlığındaki Olmec kafaları (heykelleri) Güney Meksika'nın bataklıklarla kaplı topraklarına, 500 mil uzaktaki dağlardan, derin nehir yatakları ve vadiler geçilerek nasıl getirilmiştir?

O zamanların ilkel insanların sert taşı nasıl işledikleriyle ilgili başka bir teoriye göre, bu kayalar önce özel bir bitkinin suyu ile o vularak yumuşatılmıştır. Bu açıklama, Mato Grasso (Brezilya'yı gezen Albay P. H. Fawcett'in kayıtlarından a-

linmiştir. Ufak tefek yontu ve desenlerin işlenmeleri bu teori ile açıklanabilirse de, büyük işlemlerin ve muazzam taş yontularının (bu teoriyle) açıklanabileceğine aklımız pek yatmamaktadır. Hele dev megalitlerin çok muntazam olarak kesilip yan yana getirilişleri bu cılız teoriyle nasıl açıklanabilir?

Eski insanların devasa megalitik taşları nasıl kestikleriyle ilgili benim teörim de şöyledir:

Eski insanlar söz konusu taşları kesip, işlemek ve süslemek için, işlem sırasına malzemeyi bir ölçüde değıştirebilen, yüksek enerji ya da plazma ile çalışan bir tür tabancalar kullanıyorlardı. Bu aletle istenilen moleküler yapıda, örneğin dolgu maddeleri de elde edebiliyorlardı.

Bu aletlerin bir tür tabanca olduğunu söylüyorum. Çünkü, bunların ilk bakışta bir tür tabanca ya da tabanca gibi kullanılabilen bir şeyler olduğu hissini veren taştan kabartma ya da oyma resimler bulunmaktadır. Örneğin, Meksika'da Tula Bölgesi'nde bulunan *dev Atlant* Lütfen sayfayı çeviriniz.

Şekil-2

heykelleri'nin sağ ellerinde bu tabancalardan vardır (Şekil: 1). Bunlardan ayrıca, yine Tula'da bulunan bir kabartmada, bu tabancaların kullanılışı görülmektedir (Şekil: 2).

Öteki ayrıntılara girmeden şunu vurgulamak istiyorum ki, "eski astronotlar"ın o günlerde dünyada uyguladıkları teknolojik düzey, bu günkü teknolojiyle karşılaştırılamayacak kadar yüksektir. Onların ulaştıkları teknolojik düzeyi biz daha yeni yeni öğrenmeye çalışıyoruz.

Plâzma tabancası kullandıklarından söz etmiştim. Bu gün plâzmanın kullanılışıyla ilgili ne biliyoruz? Plâzma, son derece yüksek iyonize edilmiş bir gaz, ya da

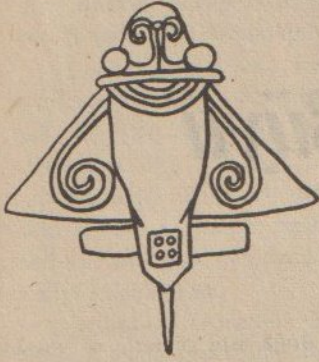
maddenin dördüncü hâlidir. Bu demektir ki, bir gaz atomuna yeterince enerji uygulanırsa, elektronları bir arada tutan elektriksel bağlar koparılabilir. Bundan da milyonlarca derecelik kinetik sıcaklıklar elde edilebilir. Yüksek basınç altında nitrojen gazıyla yüksek voltajlı doğru akımla çalışan plâzma tabancası, püskürttüğü iyonize gazla kayayı eritir, hatta yer yer moleküler yapısını değiştirir.

Şekil 1, eski insanlar tarafından plâzma tabancasının kullanıldığını gösteren en iyi kanıtlardan biridir. Tula Yöresi'nde kendi araştırmalarımı sürdürürken, bu kabartmayı keşfetmiştim. Söz konusu kabartma, taş bir kolon üzerinde bulunuyordu. Nedense, benden önce yörede araştırma yapan arkeologlar tarafından farkedilmemiş, ya da önemsenmeyerek rapor edilmemişti.

Şekil - 2'de görülen ka-

bartmada, çalışır hâlde plâzma tabancasının taşı eritişi ya da kesimi görülmektedir. Eğilmiş vaziyette görülen bu şahıs, besbelli ki âleti kullanıyor ve açık seçik görüldüğü gibi, âletin ucundan alevler çıkmaktadır. Üzerinde koruyucu elbisesiyle, miğferinin yüz kısmında plâstik görümlü bir (koruyucu) kalkan bulunmaktadır. Sırtında da küçük bir tank var: Plâzma tabancası için gerekli olan enerji ya da yakıtın depolandığı yer.

Eğer tüm bu anlattıklarım size yeterince ilginç gelmiyorsa, konuyla ilgili yan bir gelişmeyi anlatayım: Yukarıdaki keşfinin tanıtımını yaptığım Ancient Astronauts Society'nin 10. Yıllık Konferansı'na Mr. Howard H. McCall (Atlanta-Georgia'lı profesyonel bir mühendis)'de katılmış ve sonradan bana "Georgia'nın Taş Dağı" (Yazarı: Willard Neal) başlıklı bir makaleden pasajlar yollamıştı. Bu makalede Georgia'nın en büyük turistik bölgelerinden birinde "thermo-jet şalome"siyle oluşturulan granit tepeliklerden söz ediliyordu. Bu şalomedede kerosen, oksijen ve (soğutucu olarak da) su kullanılıyordu. Şalomeden çıkan alev istenilen sıcaklık (Max. 4.000 derece Fahrenheit) kadar ayarlanabiliyordu. Bu şalomeyle elde edilen sıcaklıkla granit molekülleri arasındaki nem buharla-

48 adamın bir haftada ufalayacakları granit kaya, bir günde taş yığını hâline getirilebilmektedir.

Şalome operatörü (Tula kabartmasında olduğu gibi) yüzünü plâstik bir kalkanla korumakta, muhtemel bir sağırlığı önlemek için de kulaklarını tıkaçla tıkamaktadır.

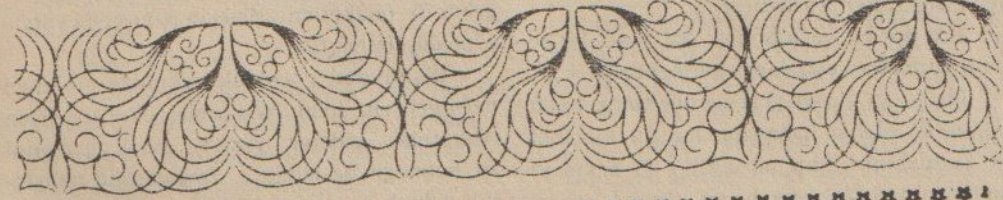
Bir kurşun kalem çizgisi boyunca bir kesim yapılacağı zaman, pekâlâ bu âletin ince ve yoğun alev çıkaran bir türü kullanılmış ola-

bilir. Söz konusu makelede belirtildiğine göre, şalome'nin aleviyle kavrulan taşlar, sonradan gri-camımsı bir görünüm alıyordu.

Bir kez daha belirtmekte yarar var ki, dünyanın her yerinde toprak üstüne çıkarılan esrareniz taş işçiliklerinin sırlarını teknolojimiz ilerledikçe çözeceğiz. Bunun böyle olacağını kanıtlarına, birer, ikişer sahip olmaya başladık bile.

(ANCIENT SKIES'dan)

şarak, hasıl olan basınçla (granit) kolaylıkla ufalanabilmektedir. Bu yöntemle

SEVİNÇ ve GÜZELLİK
ÂLEMLERİ
KADER BİLMECESİ

ALBERT PAUCHARD

ÇIKTI!

RUH ve MADDE YAYINLARI Fiyatı: 1250 TL.

Terör ve Kara Büyü

DÜNYANIN BAŞININ BELASI

Bildiğiniz gibi terör, giderek dünyanın başının belası olmaktadır. Her ulusun büyük korkularından biri terördür. Özellikle bu korku, sivri isimlerin korkusudur...

Her gün bir veya birden fazla kişi, bu belânın kurbanları olarak can vermektedirler...

Bir başka ulusun güvencesine emanet edilmiş bir siyasî kişi, bakarsınız bir gün, ideolojik bir kuruluşun kurup salıverdiği iki beyni yıkanmışın kurşunlarına hedef olmuş!.. O günahsız siyasî kişinin yanında daha günahsız olanlar da varsa, onlar da bu kurşunların kurbanları olmağa mahkum olabilirler.

Bir uçak kaçırılır: Terör işidir...

Bir banka soyulur: Genellikle terör işidir.

Bir elçilik basılır: Mutlaka terör işidir...

Suçlu, suçsuz, kadın, erkek, çocuk, bebek ayırımı dahi yapmadan; ideolojik baskı yapmak istediği ulusun bireylerine kahpece, kallesçe saldıran ve acımasızlığın türlü örneklerini veren terör, giderek niçin dünya insanlığının başının belası olmaktadır? Yani, bu belânın âmili kimdir?

Ezoterik bilgilerimize dayanarak, tarihin bize, yani dünya insanlığınca henüz kapkaranlık eski çağlarına uzanalım: Varlığı, yokluğu hâlâ tartışılan batık Atlantis'i ele alalım. Bir milyon yıl önceleri, Amerika, Afrika ve İngiltereye bitişik olarak var olduğu ileri sürülen Atlantis, dört Tufan geçirerek nihayet tamamen batmıştır. Üzerinde yaşayan şeffaf insanlar, bugünkü beşeriyetin çocukluğunu

temsil ederken, doğa üstü güçlerle ve yüksek psişik melekelerle saf ve temiz bir hayat sürmüşlerdir. Fakat derken, ilk Tufan, üzerlerini örten kalın bulut tabakasının değişimine neden olmuş...800 000 sene önceleri meydana gelen ilk felâketlerle güneşin ışınları da yeryüzüne düşebilmişti!..

Beşeriyetin çocukluk çağından çıkarken nefsi gelişen, dolayısıyla kibiri, gururu gelişen Atlantlılar, giderek yüksek psişik güçlerini kaybetmeğe başladılar... Doğalarının bahsettiği yüksek ve müspet büyüleri yaşamalarını, gelişen nefsanîyetlerinin kamçıladiğı hırslarıyla inkiraza, yani çöküşe dönüştürdüler... Önceleri Tufanlarla bölündüler... Sonraları hızlanan çöküşleriyle parçalanıp parça parça battılar... Ve onbin yıl kadar önce vukû bulan son Tufanla da tamamen batıp silindiler...

İşte şöylece değinip geçtiğimiz Atlantis'in ters dönen hiyerarşisi, aşağıdan yukarıya doğru oluşup beslenirken İLK ŞER ÖRGÜTÜNÜ de böylece doğurmuş oldu. Çünkü artık yaklaşan son buluşu meydana getiren KARA BÜYÜ, Despotluğun anası; dolayısıyla de ANARŞİ ve YIKIM'ın (Terör'ün) babası durumundaydı...

Gizli Bilimcilerin bizlere kadar ulaştırdığı bu bilgiler, Terör ve Anarşi'nin kaynağı olarak Batık Atlantis'i anlatmaktadır...

"Onlar, yani Atlantlılar örnek oldu; onlardan beri de terör ve anarşi, zaman zaman hortlayıp süre geldi." diyemeyiz. Çünkü onların oluşturduğu anarşi ve yıkımın asıl nedeni, YUKARI'dan kendilerine ulaşan hiyerarşiyi.

tepetaklak tersine çeviren bencillik duygularıdır. Nihayet gelişip beşeriyetin başına -icap gereği- belâ olan nefsanîyetleridir...

Çocuk büyüdü ama, nefsanîyeti de büyüdü. Yani, asıl büyüyen gelişen nefsanîyetti... Ve Cennetten koğulup bildiğimiz dünyasına itildi...

Buradaki Spiritüel inceliği kavrayabilirsek, başımıza nihayet belâ olmağa başlayan terör ve anarşinin nereden kaynaklandığını daha iyi anlayabiliriz.

Atlant'ın inkirazıyla başlayan anarşi ve yıkımın nedeni, aşağılardan beslenen büyü idi. Öyle ki, Kara Majisyenler, Kozmozun düzenini bozup tehlikeli güçlerle ilişkilerde bulunmakla yetinmediler; korkunç düşünce formlarıyla yenilerini de üretip Despotlaştılar... Ve sonlarını hazırladılar...

Buna sebep neydi? Çocuk Atlantlı büyümiş... Tesir kaynağını başaşağı yapmış... Başlangıcıyla sonu arasındaki bağı, irtibatı koparmıştı... Bu bağı kopuşu, onu inkiraza sürüklemiş... Ve silip süpürmüştü...

Bize ulaşan kalıntıları, efsaneleri, (efsaneler birer gerçektir...) aslında, beşeriyetin içine düştüğü çukurların nedenlerini dile getirmek ve bize anlatmak içindir...

ÇIKAR UGRUNA BOZULAN KALİTELER

Eşyadan tutun insana kadar bütün kaliteler bozulmuş; niteliğini, niceliğini yitirmiştir...

Örnek mi istiyorsunuz? Bütün dünyanın, dün ve bugün ürettiği mallara ve bu malları üreten zihniyete bakın! Örnek olarak yetmez

mi? Sürümden kazanmak için, dışı gösterişli, yani cilâli, içi çürük, yani kalitesiz mal üretmek, çağımızın ticârî zihniyeti değil midir?

Bütün dinler, insanlar birbirlerine güvencibilsinler diye YALANI yasaklamış... Var mı bu güven? Yalanın bol olduğu yerde güven kalır mı?..

Din anlayışı, ehil olmayan ellerde değenere olmuş... Türlü bağnazlıklar, insanları dininden uzaklaştırmıştır...

Bilim adamları, salt maddeyi ele alıp; insanın ruhuna, insanın aslına asla dokunmak istememişler!... Büyük din ulularını - anlayamadıkları için - görmemezlikten gelmişler!... Büyük filozofları, büyük düşünürleri, edebiyat yapan (Mevlâna Hazretlerini büyük düşünür ve şair sandıkları gibi) kişiler olarak görmüşler!.. Bu felsefede, bu büyük düşüncede gizlenen, insanın ruhuyla, insanın asıyla ilgili gerçekleri bir türlü görmek zahmetine girmemişlerdir!..

Bu total görüşten de pek tabii olarak, akşayan - total bir bilim; İnsana, kendini salt maddeden ibaret olduğunu sandıran madde bilimi türemiştir...

Kendini yalnız maddeden ibaret sanan insanın, çıkar kavgasından başka bir endişesi olamaz...

Hep yerden, aşağıdan beslenen insanın, şer doğuran düşüncelerin ve teknolojilerinin âleti oyuncuğu olması kadar doğal bir hal de düşünülemez...

Öbür dünya inancı kaybolan insanda, ne mertlik duygusu kalır, ne incelik, ne asâlet ve ne de asıl insanlık duygusu...

Eşyaları gibi insanları da dünyanın çoğunluk bu yüzden kalitesizdir...

YASAAMA SANATI, TÜM BAŞIMIZA GELENLERE EN DOĞRU TEPKİYİ BULMAKTAN İBARETTİR. VE BU TEPKİ, SADECE OLUMLU OLARAK ALINDIĞI ÇA DOĞRUDUR."

Albert PAUCHARD

Ateşte Yürüyorlar Ayakları Yanmıyor

Joël ANDRÉ'den çeviren: Yavuz Keskin

Kıpkızıl ateşten oluşma bir halı üzerinde, sanki yeşil çimenler üzerinde yürüyormuş gibi çıplak ayakla yürüyen bu erkekler, bu kadınlar ve bu çocuklar... Gerçek mi, yoksa gerçek dışı bir şey mi bu?

(Geçen Sayıdan Devam)

Örneğin, yıllar yılı çıplak ayakla yürümüş süjelerin tabanlarında meydana gelmiş olan kalın ve sert nasırlı kısımların ateşten etkilenmeyecekleri öne sürülmüştür. Gerçekten de bu doğal korunma vasıtasının pirobat'ı -en azından ateş üzerinde durup oyalanmadığı takdirde- acı çekmekten kurtarabileceği kabul edilebilir, ama sert kışımlar, nasırlar yanmaz şeyler değildir ki; onun için de, hiç değilse yüzeylerinde yanık izleri saptanabilmesi gerekirdi. Ancak durum hiç de öyle değildir. Ateşten geçişin hemen sonrasında, vakit geçirmeden yapılmış olan tıbbî incelemelerde, yürüyüşünün tabanlarındaki ısının hiç değişmediği, 37 derecede kaldığı saptanmıştır. İleriki sayfalarda, Avrupa'lı ve Amerika'lı şehir sakinlerinin de -ki bunların tabanlarında nasırlanmanın meydana gelmesi için hiçbir sebep mevcut değildir- kızgın ateşlerin üzerinde hiçbir zarar görmeden geçtiklerini göreceğiz. Şüphesiz istisnalar mevcuttur, ama ciddi yanına olayları hemen daima yerlilerin bizzat önemle üzerinde durup riayet ettikleri- kurallara ve öğütlere dikkat etmekten ileri gelmektedir.

Pirobat'ın ateşe karşı bağıışıklığını, trans hâline bağlayan varsayım bizce daha "anlaşılr" ve daha kapsalıdır. Nitekim bazı veriler bu görüşü onaylamaktadır.

Bali'de, kızgın ateşlerin üzerinde dans eden kadınlar "bir ilâh tarafından posede edildiklerini" özellikle belirtmektedirler. Aynı şekilde, bazı Vodü (Vaudou) âyinlerinde -ki bunlar pek seyrek görülmektedir- âyine katılanlar ateşe ancak bir "loa" tarafından posede edildiklerinde ve "sırtlarına adam bindirdiklerinde" meydan okuyabilmektedirler. Trans hâlinde bulunmayan bir seyirci, ateş üzerinde yürümekte olan bir kimseye dokunmaya kalkışır, bu, her ikisi için de tehlikeli olabilmektedir. Nice Avrupa'lı pirobat, "ateşten geçiş" sırasındaki ruhsal durumlarını "aziz'in ruhaniyetine bürünmek", "ruhunu azizinkiyle birleştirmek", vs. şeklinde açıklamaktadır. Görüldüğü üzere, birçok olayda mistik türden veddî trans hâli söz konusu edilmektedir.

Ancak, biz, sözü edilen tezi ufak incelemelerine varıncaya kadar ayrıntılı bir biçimde incelemek arzusundayız, zira bu tez bizce fenomenin özüne yaklaşmaktadır, ancak yine de asıl şifresini çözmekten uzaktır. Bir yandan "trans" sözcüğü, bilimin anladığı anlamda bir açıklıyıcılık değerine sahip değildir. Trans'dan veya telkinden söz etmekle, sorununu, çok daha çetin bir diğeri soruna havale etmekten öte bir iş yapılmamış olmaktadır; yani, insanın, alışılmadık şuur hâllerindeki fiziküstü güç ve yetenekleri sorunuyla karşı kar-

şıya kalınmaktadır.

Diğer yandan, yürüyüşçülerin tümü ve özellikle de inisiyelerle birlikte ateşten geçmeye son anda davet edilen seyirci ve misafirler, hiç de "ikinci hâl" de bulunmamaktadırlar. Birçok ülkede ateş üstünde yürüme olayı, hiçbir fizik veya psikişik şartlandırma işlemine gerek duyulmadan yürütülmektedir, ama köylerimizin bazılarında önemli bir şenlik öncesinde rastlanan şu sevinç, mutluluk ve sabırsızlığı bir şartlandırma olarak kabul etmediğimiz takdirde tabii.

İşte size "basit" bir pirobasi'nin mümkün olduğunu doğrulayan, fakat bazılarının savunduğu "psiko-inisiyatik" tez'e şaşılacak şekilde ters düşen bir örnek.

Bir İngiliz subayın karısı, 1930 yılında Baroda yöresinde (Hindistanda) çok ilginç bir seansta hazır bulunmuştur. Baş rahip bir Parsi idi (Mandeist) ve onun için de ...ateşte yürümesi imkânsızdı elbet! Bilindiği gibi, mensubu bulunduğu dine göre, ateş tamamen kutsal bir şeydir. Ancak bu Parsi, ateşi, diğer insanlar için zararsız hâle getirecek güce sahip olduğundan söz etmekteydi! İnsanı şaşırtacak nitelikteki bu gücü, üç yıl süren bir oruç ve ibadet döneminden sonra, "ateşte yürümeyi gerçekten bilenler" in yanında -bu insanların kimliklerini belirtmekten kaçınmıştır- eğitim göyerek elde etmiş olmalıdır.

Bu seans, Gaekwar (veya Gaeshwar) tarafından misafirleri onuruna tertiplenmiş olan eğlencenin bir bölümünü oluşturmaktadır. Yani, aşağıda tasvirini yapacağımız başarılı yürüme gösterisinden önce herhangi bir âyine de, arınma işlemine de, fizik veya psikişik bir şartlandırmaya da yer verilmemişti.

Tüm gönüllüler, sırtlarında dalga dalga uçuşan uzun giysileriyle ve çıplak ayakla ateşten geçmişler, ancak tabanlarında kızarıklık bile saptanamamıştır. Geçiş sırasında ateşten etrafa yayılan hararet öyle bir dereceye ulaşmıştır ki, hem Gaekwar ve hem de seyirciler ateşten uzaklaşmaya mecbur kalmışlardır. Ama buna rağmen takdimci de, prenses de bu ate-

Ateş'den halıda bir Hindu!...

şin içinden hiçbir zarar görmeden geçmişlerdir. Ayak derilerinde hiçbir değişim gözlenmemiştir. Şurası tuhaftır ki, (bu türden tuhaflıklar "Ateş Üstünde Yürüyenler Dosyası"nda bol bol yer almaktadır) bu iki kadın, bu seansın aylarca sonra tabanlarında yoğun yanmalar hissetmişlerdir. Bu durum, geriye etkili (retroaktif) bir korkunun sonucu muydu yoksa? Parsi, durumu alaylı bir nükteyle yorumlamış ve kadınların, yürüyüş öncesinde oruç tutmamış ve zorunlu ibadetleri yerine getirmemiş olabileceklerinden söz etmiştir.

Bu küçük olaya rağmen, derileri yanmadan ateş üzerinde yürümek için, insanın trans hâline geçmesinin şart olmadığı ortadadır. Hatta tam bile sayılamayacak derecedeki bir "ikinci hâl" in yürüyüşçülere empoze edilebileceğini (ipnoz, ilaç, vs.) belki düşünebiliriz, ama aynı işlemin, tutuştuklarında insanı çıra gibi yakacak olan şu tiril tiril uzun giysiler için geçerli olabileceğini düşünemeyiz elbette.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

Pirobasi konusunda en çok öne sürülmüş olan varsayımlardan biri vardır ki, hiç de öyle kulak arkası edilecek cinsten değildir; bu, kendine göre bir sağduyuya sahip bulunan, fakat fenomenî açıklayıcılık yönü son derece sınırlı ve kısmî olan varsayımdır. Buna göre, pirobatlar tabanlarına yürüyüş öncesinde çeşitli koruyucu maddeler (şap, kaynatılmış bitki suları, mineral macunları, vs.) sürmektedirler. Şüphesiz bu türden bir yöntem, koru üzerinden çabucak geçildiğinde insanı yeterli derecede koruyabilmektedir. Ama yukarıda sunduğumuz örnek bile, tek başına, bu varsayımı en az iki açıdan izafileştirmektedir. Birincisi: Bu varsayım, çeşitli vesilelerle gözlemlendiği gibi, giysilerin (veya papuçların) yanmayış olgusunu açıklayamamaktadır. İkincisi ise: Muhtemel bir koruyucu maddeye rağmen -böyle bir madde kullanılmışsa etkisini göstermiş demektir, çünkü ateşten geçildikten sonra taban derilerinde yanık, vs. saptanmamıştır- yukarıda sözünü ettiğimiz kadınların, ateşten geçtikten bir hayli zaman sonra yoğun acı hissedişlerinin sebebini su yüzüne çıkaramamaktadır. Son olarak da: Yürüyüşe katılmış olan on kadar iyi niyetli insan arasında, işin hilesini yerli yürüyüşçülerden öğrendiğini ve bu sırrı saklamaya söz verdiğini belirten bir tek kişiye bile rastlanmamıştır.

Kısacası, söz konusu açıklama tarzının ateşte yürümeyle ilgili tüm olguları açıklayabildiğine inanmıyoruz. Nitekim aynı yürüyüşçüler, ateşten epeyce kısa zaman aralıklarıyla geçmektedirler; bu kadar sık ve çok sayıda geçişler sonucunda, tabana sürülmüş olan herhangi bir maddenin koruyucu etkisi sıfıra ine-bilecektir; ayrıca, yukarıda incelemeye çalıştığımız delilin genelleştirilmesini özellikle ihtimal dışı bırakan başka bağışıklık durumları da (saçlar, giysiler, kafa derisi, ağız, vs. gibi) mevcuttur.

Bu alanda yapılacak yeni araştırmaların ortaya koyacağı müstakbel sonuçlar hakkında bir karara varmayıp, bizi U-MU-TI adlı Polinez âyiniyle yüz yüze getiren aşağıdaki tanıklık i-

ladesini, bir bilmece olarak şimdilik okuyucuya takdim ediyoruz, zira bu konu üzerinde ileriki sayfalarda uzun uzun duracağız.

"Üçüncü geçişte, Terii, elindeki yapraklı dalı havaya kaldırıp "ATIRA, Yeter" diye bağırdı. Birden atik bir hareketle yönünü değiştirdi ve kızgın taşlar üzerinde onbeş metre kadar yüzükoyun süründü. Ateşin öte ucuna varınca ayağa kalkıp bıyık altından güldü ve turistlere, gelip güç ve yeteneğinin gerçekliğini yakından görüp incelemeleri için işarette bulundu. Turistlerden biri ellerini Terii'nin tabanları üzerine koydu. Sonra diğer meraklılara dönerek, şaşkınlık içinde şöyle seslendi: "İnanılacak gibi değil! Isımmamış bile!"

Simdi de Asya'ya dönelim ve gözüpük Japon Budistlerinin sunacakları aynı türden sürprizlere bir göz gezdirelim. Yamahura'da (Saitama'nın ilçesi), kış gündönümü vaktinde Yamabuşiler (geri varlık kucusu Budistler) ateşte yürüme töreni tertiplemektedirler. Aylarca süren bir arınma işleminden sonra bu insanlar, komşu il ve köylerden gelen misafirlerin de iştirakiyle, ateşten oluşma bir halının üzerinden geçmektedirler. Orada da amaç yine, insanı uğursuz tesirlerden kurtarmaktır. Aynı âdet Miye ilçesinde ise, Nisan'ın ortalarına doğru yerine getirilmektedir. Yamabuşiler (Yamabushi) mâbedin bahçesine odun yığmakta, ardından bu yığını kutusal bir sicimle çevirmekte ve ondan sonra da tutuşturmaktalardır. Kor hâline gelen ateş itina ile yere yayılmakta ve ateşin üzerine onu arındırmak amacıyla -bu işlem Budistlere özgüdür- tuz serpilmektedir.

Japonya'nın diğer bölgelerindeki pirobatlar, ateşe girmeden önce ayaklarını, ateşin hemen yakınına konmuş olan tuza bastıra bastıra sürmektedirler. Bu ayrıntı, ateşe karşı bağışıklığın açıklanmasında temel ilke gibi kullanılmıştır. Okuyucu bu hususu, daha ileriki sayfalarda sunacağımız görgü tanıklarının ifadelerinde de izleyecektir. Ancak, bu ifadelerde de tuz, olaya bir açıklama getirememekte-

"Ateşi Tutan" mürşidin emriyle tereddütsüz ateşe dalmak l...

dir, zira bu âdet dünyadaki pirobatların çoğunun bilmediği bir âdettir.

Furuko - Machi'li (Shizuoka'nın ilçesi) Yamabuşiler de aynı şekilde hareket etmektedirler. Orada müritler âyine kutsal emanet dolu bir sandık taşıyarak gelmektedirler. Hemen ardından da, yaklaşık altı metre uzunluktaki ateşten halıyı katetmektedirler.

Tam deyimiyle, ateş üzerinde yürüme diye nitelendirilemeyecek bir başka Japon bayramı daha vardır ve ateşe karşı bağışıklık bakımından diğerinden daha az şaşırtıcı değildir. Bu bayram, Oshizu - Machi'de (Osaka'nın ilçesi) yer alan ve balıkçıların koruyucusu Aziz Ebisu'nun adını taşıyan mâbette kutlanmaktadır. Aralık ayının ortalarında bir gece vakti.

108 yük odundan elde edilmiş bir ateşin çevresinde çıplak ayakla dans etmekte ve oyun kabilinden itişip, kakışmaktadırlar. Daha sonra kur'a ile seçilen birisi omuzlara alınmakta ve.... ateşe atılmaktadır; o kişi az sonra kendi cabasıyla ateşten çıkmaktadır!

Biraz da, 1900'lere doğru Japonya'da bir seansa katılma fırsatını elde etmiş olan bir Fransız tanığın ilginç katkısından söz edelim. Söyleşileri 1939 yılında Fransız basınında yayınlanmıştır. Bu söyleyişi bütün hâlinde sunuyoruz. çünkü gözlemler hem açık seçiktir, hem de dürüstlikle yapılmıştır. Fakat, daha önce de belirttiğimiz gibi, söyleşinin sonunda verilmiş olan açıklama, uzmanlarca kabul edilebilecek nitelikte bir açıklama olsa bile yine de, önceki paragraflarda gözler önüne serilmiş bulunan veya daha ileride serilecek olan diğer bağışıklık hâllerinin çoğuna, çözüm getirmede yetersiz kalmaktadır.

"1901 yılında Japonya'da, Tokyo'daydım. Büyükelçimiz M.Dubail tarafından büyük bir nezakete kabul edildiğimiz elçilik binasında, bize ateşte yürüme seanslarının birine katılmamız önerildi.

Tören, çevresi seyircilerin oturmasına tahsis edilmiş sıralarla dolu bir avluda tertiplenmişti. Avlunun ortasında yer alan 5 metre boyunda, 2 metre eninde ve yaklaşık bir metre yüksekliğindeki dikdörtgen şekilli bir odun yığının çevresinde, görevli işçiler dört dönmekteydiler. Gong seslerinin ardından mâbedin kapısında, gözâlicî renklerle boyanmış âyin giysileriyle Budist rahipler belirdi; odun yığınının çevresinde yer aldılar, sonra da bir anda her tarafından odunları tutuşturdular.(Devam edecek)

SAYIN OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Aylık dergimiz RUH VE MADDE'nin 18, 19, 20, 21, 22 nci ciltleri kısa bir süre için 1000 TL'dan satılacaktır. Kıymetini kaybetmeyen bu ciltlerden, dostlarınıza armağan verebilirsiniz.

Ruh ve Madde Yayınları

Değerli Vazolar

Bir Japon prensi, hepsi de birbirinden güzel yirmi adet porselen vazo yaptırmıştı. Bütün vaktini, onları keyifle seyrederek geçiriyordu. Bir gün, hizmetkârlarından birisi bu vazoların birini kazara kırdı. Şımarık prens son derece kızdı ve zavallıyı ölüme mahkum etti. Olayı öğrenen bir diğer hizmetkâr, prensin huzuruna çıktı ve ona şöyle hitap etti:

— Bende çok değerli bir yapıştırıcı var. Müsaade buyurursanız, bu maddeyle, kırılan vazonuzu, diğerlerinden ayırdedilemeyecek şekilde, hiç kusursuz tamir edebilirim. Yalnız, bütün vazolarınızı bir arada görmem lâzım.

Adamı değerli eşyaların bulunduğu odaya götürdüler. Vazolar ipek bir örtünün altında duruyordu. Hizmetkâr, örtüyü kaldırır kaldırmaz seri bir el hareketiyle bütün vazoları yere fırlatıverdi. Hepsi paramparça oldu. Sonra prense dönerek şöyle dedi:

— Geri kalan bu on dokuz vazo, on dokuz zavallının daha başını yiyecekti. Haydi öldürtün beni! Hiç olmazsa diğer insan kardeşlerim kurtulsun.

Prens, adamın verdiği bu güzel dersi anladı. Sarayındaki tüm vazoların değil, bütün hazinesinin bile bir insan hayatından daha değerli olamayacağını düşünerek her iki hizmetkârını da affetti.

İnsanın maddî bedeni öldürülebilir, ama manevî varlığı asla. O ezelden beri sürdüregeldiği evrimleşme çabasını ebediyetler boyunca sürdürmeye devam edecektir. Bu insanca sahip olan kişi de mert olur, yiğit olur ve korku nedir bilmez!

Filozofun Ölümü

Merhametsizliğiyle tanınmış Roma İmparatoru Neron, bir gün Lateranus adlı filozofu huzuruna çağırttı ve sordu:

— Tanıdığın insanlar arasında bana kimler düşmansa söyle. Öldürteceğim onları.

— Asla söylemem.

— Ama zindana attırırım seni.

— Vız gelir.

— Vay, zindandan korkmuyursun demek! Öyleyse sürgüne yollarım.

— Oraya da seve seve gitmeyeceğimi kim söyledi sana? Yolla istersen.

— Saklama diyorum sana! Haydi söyle!

— Asla söylemeyeceğim.

— Zincire vurun şunu!

— Ne? Zincire mi vuracaklar beni? Şaşarım buna! Çünkü sadece ellerimi ve bacak-

larımı zincire vurabilirler. Ama vicdanıma gelince, onu zincire vuracak hiç bir kuvvet göremiyorum!

—Az sonra kafanı kopartacağım ama!

—Ne zaman söylediler sana kafamın kopartılamaz bir kafa olduğunu?

Neron öfkesinden küplere bindi.

Lateranus'u Roma'daki büyük meydanların birine götürdüler. Orada etmedik işkence bırakmadılar.

Celladın ilk vuruşu biraz hafif olduğu için filozofun kafası hemen kopmadı. Bunun üzerine Lateranus ikinci defa, hem de gık demeden, son bir gayretle boynunu ileri uzattı...

İnandığı müsbet değerler uğruna bunca ıstıraba tebessümle bakarken insanoğlu ne kadar da yüceliyor!

Küçük Anne

Örmanın kıyısındaki küçük köyde bir kulübecik vardı. İçinde on bir yaşında bir kızla iki yaşındaki erkek kardeşi yaşıyordu. Kısa bir zaman önce babaları ölmüştü. Ardından da anneleri... Yalnız başlarına yaşamak zorunda kalmışlardı. Anneleri ölürlen:

—Kardeşine annesizliği hissettirmeyeceksin, değil mi kızım? Diyebilmişti.

Para yok, yiyecek yok! Ne yapacaklardı şimdi? Boyunlarını büküp çarşı ortasında dilenecekler miydi? Oysa babaları, anneleri o zayıf vücutlarıyla son günlerine kadar durmadan çalışmışlardı. Öyleyse kız da onlara yaraşır şekilde hareket etmeliydi. Üstelik on parmağında on hüner vardı. Kısa zamanda öyle güzel dikiş dikmeye, örgü örmeye başladı ki... Köylülerin hepsi elbiselerini ona diktirdiler, kazaklarını ona ördürdüler. Kazandığı parayla hem kendine, hem de kardeşine bakıyordu. Hatta bir ara ihtiyar ve kimsesiz bir hasta kadıncağızı bile kulübesine alıp iyi oluncaya kadar bakmıştı.

Aradan dört yıl geçti. Kız on beş, oğlan da altı yaşına bastı. Küçük, okula başladı. Sabahları ablasını öpüyor ve "Hoşça kal, benim minik anneciğim" diyordu.

Günler günleri, haftalar haftaları kovaladı. Mutluluk içinde yaşayıp gittiler. Ve nihayet kara kış geldi çatı. Keşke gelmez olsaydı! Beş hafta devamlı kar yağdı. Her taraf adam boyu karla kapandı. Köylülerde bir telaştır başladı. Herkes birbirine, kurt sürülerinin köyün içine kadar indiğini, koyunları boğup kaçırıklarını anlatıyordu.

Küçük oğlan artık okula gidemez olmuştu. Kapıyı, pencereyi sımsıkı kapıyor ve ablasının dönmesini bekliyordu.

Bir sabah kız, kulübelerinin bitişiğindeki çamurdan ve kerpiçten yapılmış fırını yakmış, ekmek pişiriyordu. İşine öyle dalmıştı ki hiç bir şeyin farkında değildi. İşte o sırada hain bir dişi kurt kızın dalgınlığından yararlanıp üstüne atlayıverdi. Bereket kız cesurdu. Öyle hemen teslim oluverecek göz yoktu onda. Kalın bir sopa geçirdi eline. Kurt saldırdıkça vuruyor, vuruyor, bütün gücüyle vuruyordu... Sonunda kurt yenilgiyi kabul edip kaçtı.

Lütfen sayfayı çeviriniz.

Bu mücadeleyi pencereden seyreden küçük, yerinde duramıyordu. Hıçkırma hıçkırma ağlıyordu. Kız, kardeşinin korkulu hâlini görünce kapıyı açtığı gibi kulübenin içine daldı. Küçüğü yatıştırmaya uğraşiyor uğraşiyor:

—Ağlama artık, dayacağı yedi, kaçtı gitti. Bir daha gelemez, diyordu.

Ama yanılıyordu. Demin kovaladığı dişi kurt bu kez yalnız değildi. Beş tane de genç yavrusu vardı yanında. Annelerinin yardımına gelmişler, kulübenin kapısını açık bulunca da içeri dalıvermişlerdi. Şimdi oda içinde beş kurtla karşı karşıyaydılar. Kız hemen köşedeki sandığın kapağını açtı ve kardeşini içine sokuyordu. Üstüne de ağır bir sey koyduktan sonra minicik elleriyle kurtların üzerine atıldı. Kardeşi emniyeteydi ya... Beş değil, bin kurt bile vız gelirdi artık! Mücadelede her tarafı kan içinde kalmıştı. Gitgide dermanı kesiliyordu. Son bir gayretle kendini kulübenin dışına atabildi. Ve sonra da cansız yere serildi.

Ertesi gün oradan geçen avcılar yerde yatan bir kız cesedi gördüler. Yüzünde tatlı bir gülümseyiş, kutsal bir ışıltı vardı. Canından çok sevdiği kardeşini kurtların dişlerinden kurtarmış bir insanın huzur dolu gülümseyişiydi bu. Ne mutlu küçük şehide! Ne mutlu evrensel dayanışma yasasını uygulayabilecek kadar şuurulu olan bu evrimli varlık!

***** İSTANBUL DIŞINDAKİ OKUYUCULARIMIZA *****

Her türlü nefsi endişenin dışında, Ruhsal Âlem'in uyanırdıcı bilgilerini sizlerle paylaşmak. Derneğimizin varlık sebebidir.

Bu noktadan hareketle, 1986 yılı içerisinde yeni bir bilgilendirme faaliyetine başladığımızı biliyorsunuz: Derneğimizde her hafta düzenlediğimiz konferanslara katılmayan okurlarımıza ses kasetleri vasıtasıyla ulaşmak...

Siz dostlarımızın, bu yeni çalışmaya katılma oranı ve ilgisi sevinç verir düzeye ulaştı. Programımız başladı ve düzenli bir şekilde ilerliyor.

Büyük ilginizden ve samimiyetinizden cesaret alarak, çalışma kapsamımızı genişletmeye karar verdik. Çeşitli nedenlerle kaset yayın faaliyetimize katılmayan okurlarımıza bir müjdemiz var: İstanbul dışında ikamet ettiğiniz için konferanslarımıza katılmıyorsanız, biz size ses kasetleri vasıtasıyla ulaşacağız ve kısa zamanda birinci aşamadaki gruplarla aynı seviyeye geleceksiniz.

El birliği, gönül birliği, fikir birliği yaparak uyanma sürecine şuurulu katkılarda bulunalım istiyoruz.

Ayrıntılı bilgi için mektuplarımızı gecikmeden bekliyoruz. Talep sizden, hizmet bizden...

Selâm ve saygılar.

Adresimiz:

RUH ve MADDE

Eğitim ve Öğretim Grubu

***** P.K.9 Beyoğlu / İSTANBUL *****

MADDE NEDİR? Baştarafı S.18'de

beş duyusuyla algılayamadığı birçok şeyi kendi algılayabildiği forma yarayışlı hale getirmiştir. Fizikte "ışık", cisimleri görmemizi sağlayan fiziksel enerji deyimiyle tanımlanır. Işık da, elektrik ve ısı gibi, bir maddedir: kütlesi vardır ve tartılmıdır. Işık olmayan yerde görme olayı mümkün değildir. Işığın kütlesi olduğu ve çekim alanının etkisinde kaldığı Einstein tarafından kanıtlanmıştır. Evrende bizim algılayabildiğimiz madde içerisinde en yüksek hız ışık hızıdır. Fiziksel yasalara göre ışık hızından daha yüksek bir hız olamaz. (Işığın boşluktaki hızı 2.99725×10^{10} cm/sn. yaklaşık 300.000 km/sn. dir.)

İsaac Newton 1666 yılında ışığın, adına renklerin tayfı adını verdiği ışık spektrumunu elde etti.

Güneş ışığı veya uçucu olmayan bir katı, örneğin tungsten metali, kızdırılırsa beyaz ışık verir. Beyaz ışık demeti, üçgen şeklindeki bir cam prizmadan geçirilince ışığın kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve mor

renklere ayrıldığını görürüz. Bu garip olgu öteden beri gök kuşağı biçiminde gerçekleşiyordu. Çünkü su damlacıkları da küçük bir prizma işlevini görür.

Newton'un bulduğu; Güneş ışığının ya da "Beyaz ışık" in bir çok ışınının karışımı olduğuydu. Beyaz ışık gözümüze de böylesine çok renkte etki etmektedir. Işık bir elektromanyetik dalgadır. Elektromanyetik dalganın oluşması şu şekilde açıklanabilir. Elektrik yüklü bir cisim çevresinde bir elektrik alanı oluşturur. Bu cisim titreşim hareketi yaparsa, elektrik alanı bir dalga haline dönüşür ve bir manyetik alan dalgası oluşturur. Birbirini oluşturdıkları için bu iki dalgayı birbirinden ayıramayız. Belli bir yöne (x) yayılan bir elektromanyetik dalga, yayılma eksenini çevresinde her yöne doğru titreşen bir dalga olarak düşünülür. Ancak, elektrik alanı dalgasının bileşeni ile manyetik alan dalgası birbirine dik iki düzlem içindedir.

(Devam edecek)

İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi

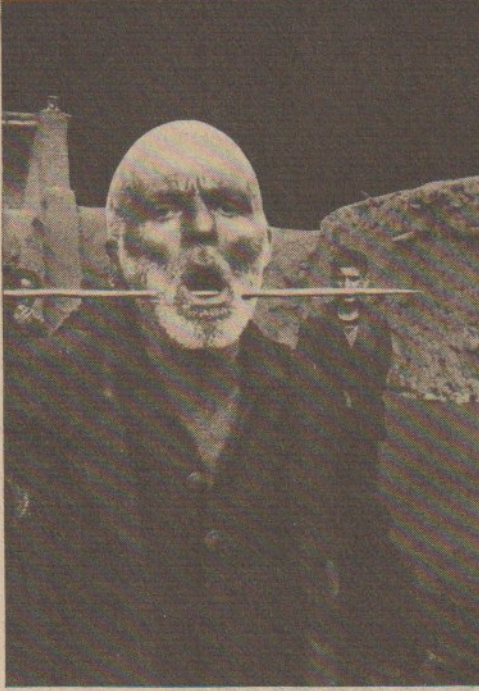
P.D. OUSPENSKY

"İnsanın bir makine olduğu ne anlama gelir?"

Kendi içinde veya dışında bağımsız hareketleri olmadığı anlamına gelir. İnsan dış tesirler veya etkilerle harekete geçen bir makinedir. Bütün hareketleri, eylemleri, özlere, düşünceleri, duyguları ve ruhsal durumlar dış tesirler tarafından meydana getirilir. Kendi başına, geçmiş tecrübelerinin, hatıralarının belirli bir birikimiyle ve bir miktar yedek enerjiyle, yalnızca bir otomattır."

Yeni çıktı, okuyunuz. Fiyatı: 750 TL. Ruh ve Madde Yayınları.

DERVİŞLERDE HİPNOZ VE TRANS

Ruhun bedene hakimiyetinin güzel örneklerini sufi dervişlerinin gösterilerinde görmek mümkündür. Sufilik ruh kudretinin bedeni ve fizik yasaları yönlendirebileceğini örnekleriyle göstermiştir.

Sufilik ilk defa sekizinci, dokuzuncu yüzyıllarda ortaya çıkmıştır. Sufiliğin uzun tarihinin özü, "Allah'tan başka tanrı yoktur" şaşmaz gerçeğini türlü biçimlerde defalarca dile getirmek ve ancak O'na tapılabileceğinin bilincine varmaktır. Sufiler ruhsal olgunluğa, "Kemâl"e, ulaşmak için grup halinde çeşitli zikir ve kendini tanıma çalışmaları yaparlar.

Sufiliğe göre: insanın gerçek benliğini ve özünü tanınmasına engel olan nefis perdeleri disiplimli bir iç çalışmayla ortadan kaldırılmalı-

dır. Kâmil insan aşamasına ulaşmak için, çeşitli şuur halleri ve bunlara paralel olan davranışlar yaşayarak öğrenilmelidir. Sufi, ilâhî benliğini; nefisini söndürdüğü son aşamada bulur ve insanlığı ayıran kültür, dil, din, ırk, renk, ayrımlarını aşarak Birliğe, "Vahdet" e ulaşır. Eski sufi dervişleri, kılıç ve şişleri bedenlerinin çeşitli yerlerine kanatmadan ve hiç bir iz bırakmadan sokup çıkarırlar, ateşin içine girip, elleri ile tutarlardı.

Eski Şeyhül İslâm (Diyanet İşleri Başkanı) Musa Kâzım efendi'nin görev yaptığı sıralarda başından geçen olaylar oldukça ilginçtir. Musa Kâzım efendi devrinin en aydın insanlarından biriydi. İttihat ve Terakki Cemiyetinin çalışmalarını onun kadar iyi kavramış, doğu ve batı kültürünün ayırımını yapabilen ülkesinin gelişebilmesi için öncü ve aydın düşüncelerle görev yapan az din adamı vardır. Pek kolay kolay her şeye inanmayan Musa Kâzım efendi, önce dervişlerin bu gösterilerine pek inanmamışsa da bu konuda pek çok olaya şahit olduktan sonra "boş işler değil bu işler, tetkike değer" demiştir.

Merhum, Hocalık sırasında, bir sabah medreseden çıkıp hamama giderken yolda dervişlere rastlamış, nereye gittiklerini sormuş, fırına girecekler cevabını almış, herhalde göz boyayacaklar diye düşünerek peşlerine takılmış fakat onlar fırına girdikten sonra kendi denemek için sadece elini fırına sokar sokmaz kavrulmaya başladığını acıyla hissederek elini çekmiş ve dervişlerin göz boyamadıklarını anlamıştır.

Ukuyucular içinde bazı dervişlerin, kalın şişlerle avuçlarını, avurtlarını deldiklerini, keskin bıçaklarla dillerini yarıklarını, kundaktaki çocukların tedavi maksadıyla

la üzerlerine çıkıp onları ezmeden çiğnediklerini sonra şişlerin, bıçakların çıktığı yerlerde hafif bir izden başka bir şey kalmadığını, çocukların ağır gövdeler altında hamur gibi yoğruldukları halde ezilip ölmek şöyle dursun (vık) bile demediklerini hatırlayanlar herhalde eksik değildir.

Ülkemizde bu tür çalışmaların yapıp yapılmadığını kesin olarak bilmiyoruz. Olması ihtimali kuvvetlidir. Sufilik genel bir kavramdır. Her millettten sufi olabilir. Meselâ, bir Nikolson, bir R. Guenon, sufiligi çok iyi bilen ve olabildiğince uygulayan kimseler idi.

1980' lerde, gene bu "düşsel sufiler'den" Fransız Tıp Doktoru T. Minosa'ya Pakistan, Afganistan, ve Irak'ın kuzeyinde yaptığı üç yıllık araştırmaları sırasında kendisi için özel gösteriler yapıldı. Minosa'nın çektiği resimlerden bir kaçanesini sunuyoruz. Sufi dervişlerinin kuzey Irak'da yaptıkları gösterilerin hikâyesi de şöyle:

Dervişler akşama doğru beni alıp dergâhlarına götürdüler. Kapıda siyahlar giyinmiş biri bizi karşıladı. Ev geniş ve serindi. Çok güzel halılarla döşeli geniş bir odaya girdik.10-12 kişi yere oturmuş tesbih çekiyorlardı. Çay bardakları elden ele dolaşüyor, yemek hazırlıklarının sesleri geliyordu. Oda yavaş yavaş doluyordu. Gelen genç ve yaşlıların hepsinin ellerinde kargı (şiş) vardı ve hepsi şeyhlerinin önünde kapanarak selâm veriyorlardı.

Sonra aniden dışarıdan dua okuyan bir ses yükseldi. Müridler toparlandılar. İlâhî çok etkiliydi ve hepsi diz çökerek bir halka meydana getirdiler ve zikre başladılar. Zikri devri olarak tekrar ederlerken, ileri geri sallanıyorlardı. Şehleri bu zikri yönetiyor ve uzun kılıçları birbirine vurarak şakırdatıyordu. Müridler etkilenmeye başlamışlardı ve hiç durmadan "Allah Hub" diye zikrediyorlardı. "Allah" derken alınları yere degecek kadar öne eğiliyor ve Hub derken aniden bir yay gibi geriye yatıyordu.

Müridlerden biri ayağa kalktı ve hayret

verici bir kasılmayla tortop oldu. Transa girmişti. Kılıç şakırtılan duyuluyor, bedenler kendinden geçiyor, sesler daha kuvvetli çıkıyor, ritm artıyordu.

DERVİŞLER TRANSA GİRİYOR

Bir buçuk saat içinde bütün dervişler çok sarsıntılı (ihtilaçlı) bir transa girdiler. Herşey birdenbire durdu. Kasılmış durumdaki müridlerden biri sıcak gözyaşları dökerek yere boylu boyunca uzanıp yattı. Hıçkırıklar işitilmeye başladı. Kılıçlar getirildi ve ışıklar tekrar yakıldı. Dervişler başlarından düşen sarıklarını tekrar sıkı sıkıya sardılar. Müridler birbirlerinin ellerini öptüler. Ortalıkta az kişi kaldı; çay içip sohbet ediyorlardı.

Şeyhleri ara verdiklerini söyledi. Daha sonraki ayinlerde gösteriler olacağı için kalmam için rica ettiler, kaldım.

Ertesi gün dervişler tekrar salonda toplanıp zikre başladı. Dışarıdan çok etkili ilâhiler okunuyordu. Birden müridlerden biri, sıçrayarak, bacakları üzerinde meydan okur gibi dikildi ve diğerlerinin karşılık verdiği dehşetli bir inilti çıkardı. Bütün vücudu hareket eder-

Lütfen sayfayı çeviriniz.

ken başı öne ve arkaya sallanıp duruyordu. gözleri yerlerinden fırlamış gibiydi.

Sonra kasları birden gevşiyen adam, önümüze düştü, sarığı yuvarlandı uzun saçları omuzlarına döküldü. Ellerinin birinde çay bardağı vardı. Tereddüt etmeden, bardaktan bir parça kırdı homurtu ve inilti çıkararak çiğnemeye başladı. Dilini şaklattı, bu yiyeceğe çok düşkünmüş gibi soluyup duruyordu. İlk lokmayı yuttu, yeni bir parça daha kırdı; zaman zaman "şeker, seker bu" diye söyleniyordu. Her yerden inleme - böğürtü geliyordu. Sonunda adamın elinde bardağın dibi kaldı. O zaman başka bir adam yaklaştı ve kalan son parçayı ağızına attı. Ardından bir başkası bir parmak kalınlığında, iki metre boyunda büyük bir kargıyla ortaya geldi. Bir başka derviş elindeki madenî, sivri uçlu bir çubuğu diş etlerinin iç kısmına hiç tereddüt etmeden, sapladı.

Sivri uçlu çubuğu batırırken mürid çöşkulu çığlıklar atmaya sürdürüyordu fakat acıdan bağırıyordu. Sonra birden gergin eti delen sivri uç çenenin altında görüldü. Etraftaki korkaklar, müridler arasında dolaşan çenesi delik kahramanı bırakıp kaçtılar.

Biz izleyicilerin şaşkın bakışları altında, Şeyhleri açıklamada bulundu ve trans hali i-

çinde insanın hiç acı duymadığını, Tanrıyla birleştiğini, daha doğrusu insanın Tanrı'yla bir olduğunu, şuurunu Pirleri üzerine konsantre ettiği için müridin bedeni ve ruhuna hiç bir şekilde etki edilemeyeceğini söylediler. Şeyh gitmeleri için bir işaret yaptı; odadan çıkmadan önce saptanan eismi kendi çekti çıkardı.

Bu arada başka bir grupla saç ve sakalları kırlaşmış ve uzamış heybetli bir havası olan bir derviş geldi. Rütbesi daha üstün biri gibiydi. İmanını isbat etmek için kendisine ateş küreğiyle uzatılan bir kor parçasını çıplak eliyle aldı ve avucuna koydu. Sonra diliyle yaladı ve bize uzattı, sanki bu atesten yemeği kendisiyle paylaşmamızı istiyor gibiydi. Bana çok yakındı ve üzerim tutuşmasın diye, yana çekildim. Diline yapışan siyah külleri görüyordum, dudakları yanmıştı ama kesinlikle acı duymuyordu. Görmeden inanılması imkânsız olan olağan üstü insanlardan biriydi. Olay hakikatti.... Herşey gözlerimiz önünde cereyan etmişti. Otuz kadar dua eden, ilâhiler söyleyen, inleyen, şeytan gibi sıçrayarak çalınan davulun ritmine göre nefes alıp veren bu insanlar mucize gibi inanılması çok güç olaylar gerçekleştiriyorlardı. Bu imkânsız gösterileri nasıl yapıyorlardı? Sırları ne idi?

GÖSTERİLERİN OLUŞUMU

Yukarıdaki olaylarda, ritmik nefes alıp verme, belirli bir kelimeye konsantre olarak tekrarlama (zikrullah), vücutta yoğun inançtan doğan enerji birikimi, psişik kudreti gelişmiş birisinin etkisi altına girme (tasarruf), manevî hazırlık sonunda tam bir TRANS ve anestezi meydana geliyor ve telekinetik tasarrıflar sayesinde kan akınması ve yaraların kapanması sağlanıyor. Burada "kansız ameliyatlara" hatırlanmalıdır.

Ruh gücünün teleki-nezi yoluyla cisimler üzerindeki kesin etkisini anlatmaya gerek yok Cisimler "herşey" olabilir.

Sunu da ilâve etmek gerekir ki, Bu tür derviş tecrübeleri kesinlikle medyumsal olaylardır; transdaki kimse bir BEDENSİZ rehberin idaresi altına geçici olarak girer. Bu rehberin "çekim gücü" olmadan hiç biri bir keramet gösteremezler.

DUYURU

Sevgili Okuyucular,

1987 yılından itibaren, sadece abone ve satış gelirleriyle ayakta kalma mücadelesi veren, hizmet için hiçbir fedakârlıktan çekinmeyen Ruh ve Madde'nin fiyatı 500.-TL. olacaktır. YIRMİALTI senedir sizin desteğiniz ile yürüdük. Gene yürüyeceğiz... beraberce! Abone yıllık bedelinin 6000.-TL. üzerinden gönderilmesini ve unutarak 4200 TL. gönderenlerin 1800 TL. fark bedelini göndermeleri rica edilir.

Saygılarımızla,
Ruh ve Madde Dergisi

SAYIN OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Aylık dergimiz RUH VE MADDE'nin 18. 19. 20. 21. 22 nci ciltleri kısa bir süre için 1000 TL'dan satılacaktır. Kıymetini kaybetmeyen bu ciltlerden, dostlarınıza armağan verebilirsiniz.

Ruh ve Madde Yayınları

Ruh ve
Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdürü:

Ergün ARIKDAL

Teknik Sekreterler

Ahmet HIZVEREN / Selman GERÇEKSEVER

İdarehane ve Dernek binası: Beyoğlu, Hasnun Galip Sokak. Pembe Çıkmazı, No: 4, Daire: 8
Telf: 143 18 14

Haberleşme, abone ve havale adresi. RUH ve MADDE P.K. 9 Beyoğlu -İstanbul

Abone ücreti: Yıllık 6.000 TL Yurtdışı: 12.000 TL

Posta Çeki No: 168305

Cilt: 28 Sayı: 325 Şubat 1987

HİND'DE TEKRARDOĞUŞ

BRAHMANİZM.

Antik Hint literatürü de, modern Hint literatürü de ruhların göç yasasına ilişkin telmihlerle doludur. Gerçi bu doktrin tüm dünya uluslarında yaygın halde bulunan bir doktrindir, ama özellikle en köklü anlamda Hindu'larda görülmektedir. Ruh-göçü (transmigasyon) bir Hindu için, şahsî tecrübe konusudur. çünkü nice Hindu, geçmiş hayatlarına ait birçok hâtırayı hâlâ daha muhafaza ettiğini dile getirmektedir; tekrardoğuş yasasına Hindu'ların bu derece sağlam bir biçimde inanışlarının sebebi budur işte. Hindu'nun pratik yaşamını yönlendirecek nitelikte kurallar ve metotlar sunuşu bakımından Hindu felsefî sistemleri paha biçilmez değerdedirler. Samsâra (ruhun göçleri) doktrini sayesinde Hindu, bu hayatında eksik kalmış olan bir şeyi yeni bir hayatında tamamlayacağına, adaletsizlik ve ıstırap gibi görünen durumların yeni bir hayatında telâfi edileceğine, yarım kalmış iyi bir teşebbüsünün yeni bir hayatında nedefine ulaşacağına inanıp teselli bulmakta, huzur ve sükunet içinde yaşamaktadır.

Hindu'ların en eski Kutsal Metinleri sayılan *Rig - Veda*'da, gerçi sırf ruhların göçü sorununa ilişkin satırlara pek yer verilmemektedir, ama birbirini izleyen göçlerin mümkün olduğu inancının temeline, yani ruhun ölümsüzlüğüne ilişkin satırlara her tarafından rastlanmaktadır. Cenaze törenlerinde ifade edilen "*Göz, güneşe; rüzgâra gilsin; sen göğe git; toprağa git, yasa gereğince; veya suya git, eğer nasibin oysa; bitkilere yerleş uzuvlarınla birlikte.*" mealindeki satırlarda, sembolik olarak, ruhun üst planlara, uzuvların ve bedeninin ise toprağa gideceği belirtilmektedir. "*Ruhun uzaklara gitti, göğe gitti, dünyaya gitti onu taşır dururuz, vs.*" ifadesinde de yine göçün mümkün menzilleri dile getirilmektedir.

Tekrardoğuş (renaissance) veya yeniden canlanma (resurrection) kavramları, Veda'larca ortaya konmuş kavramlardır ve Veda'larda bunlara ait formüller bile yer almaktadır.

Ruhgöçü konusu, *Rig - Veda*'nın aksine olarak, Veda'larda ve özellikle de Upanişad'larda çok sık yer almaktadır. Tekrardoğuşların ve ölümlerin sadece dünyamızda cereyan etmediğini göstermesi bakımından Şândoşya - upanışad'daki şu satırlar pek ilginçtir:

"Veda'ları kuralına uygun olarak öğrendikten sonra tekrar tekrar okuyup ezberleyen, erdemli evlâtlar yetiştiren, duygularını ruhuna tâbi kılan, tüm varlıklara karşı şefkat ve merhametle davranan kişi Brahma âlemine gider; fedakârlık yapan ve iyi ameller işleyen koca, Ataların yolunu izleyerek ay'a gider ve orada amelleri-

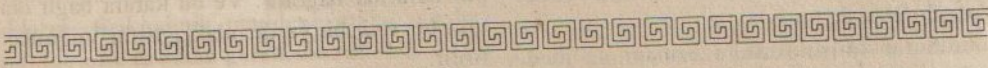
nin sonuçları tükeninceye kadar kalır, sonra tekrar dünyaya dönüp bir bitkiye girer, daha sonra da insan bedenine; kötü insanlar ise kast - dışı kalarak, köpek veya domuz halinde doğarlar."

Upanişad'ların birçok yerinde, ruhaniyeti (spiritualite) bilen ve onunla meşgul olan idrak sahibi kişilerin ölümsüzlüğe kavuşacaklarından, buna karşılık, bilgisizlerin, yani duyuların arzularına bel bağlamış olanların ise tekrar tekrar doğuşların kurbanı olacaklarından söz edilmektedir. Mahâbhârata'nın bir bölümü çok ilginçtir: orada bencilliği, cimriliği, heveskârlığı, gününü gün etmeyi benimsemiş olan ahmak kişilerin tekrar tekrar doğup ölecekleri dile getirilmektedir; Anujita 11.'de de tüm yaratılmışların doğum ve ölüm sürecini sürdürmekle yükümlü buldukları, bir önceki hayatlarındaki amellerinin sonuçlarını yaşamak ve telâfi etmek üzere bir döl yatağına girdikleri ifade edilmektedir.

Manava - Dharma - Sastra'nın veya diğer adıyla *Manu Yasası'nın* on ikinci bölümünde, bir önceki hayat sırasında işlenmiş amellere uygun yeni bir tekrardoğuşun çeşitli ihtimalleri sıralanmaktadır. Bu bölüm, eski Hindu'ların ruhgöçüne ne kadar köklü şekilde inandıklarını göstermektedir; bu insanlar, bedenli hayatlarının sayısını azaltmak üzere hayatlarını bu yasaya göre tanzim etmişlerdir.

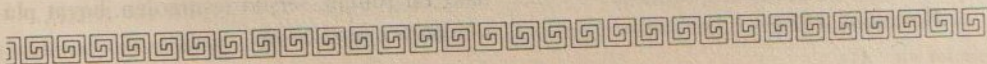
Hindu bilge ve mistiklerinin, ruhların göçüne ilişkin farklı şartları sistematize etmede işi nerelere vardıklarını görmek için *Manu - Smriti'yi* incelemek yeterlidir.

Ruhgöçünün çok sayıdaki muhtemel şartları konusunda *Vişnu - dharma - sutra'da* da çeşitli ifadeler yer almaktadır. Bu yasada yer alan ruhgöçü şekilleri, tekrardoğuş kavramına âşina olmayan bir insana pek âlâ bir fantezi gibi görünebilir; ancak, bu ruhgöçü şekilleri öyle sanıldığı gibi keyfî şeyler değildir; şurası hatırdan çıkarılmamalıdır ki bazı pasajlarını sunduğumuz kutsal metinler Hindu'ların son derece saygı duydukları şeylerdir. Bu metinler Batılılarca maalesef yanlış anlaşılabilir, yanlış yorumlanmıştır; bunun sonucunda da Doğu'nun ruhgöçü (transmigration veya metempsychose) vetiresi, spirüel değil, fakat "mekanik" bir vetire olarak ortaya konmuştur. Ancak *Vişnu - dharma - sutra* yasaları ile en eski vedik ekollerin ve Manu yasalarının arasında çok sıkı bir bağıntı mevcuttur. Hepsi de Batılılarca anlaşılabilir, sembolik ifadelerle doludur.

İnsanlar, içinde bulunduğu sistemin orta derecede şuur açıklığına malik kimseleridir. Bu yüzden, kendileriyle irtibatta olan her şey hakkında, ancak orta derecede hüküm sahibidirler. İnsan, muhakkak ki, yaşayışı itibarıyla, mücerriptir; onun tecrübesi kendisidir. Öyle ki; o, menfi olanla müsbet olanın ortasında bulunmak kaderiyle yaşamaktadır.

S.P

Medyomluk ve Tezahürleri

* Esra TULUNTAŞ *

Her şeyden önce (Ruhlarla Görüşmek) dendiğinde bu kelimenin manası üzerinde durmamız gerekir. Bize göre medyomluğun önemi, bu kelimelerin ifade ettiği manâ içinde gizlenmiştir. Ruhî irtibatlar çoğunluğun düştüğü gibi, kolaylıkla anlaşılabilir ve uygulanılabilecek bir husus değildir. Büyükbabasını çağırmak isteyen bir kişi, istediği an ve kolayca bu irtibatı gerçekleştiremez. Düşünülmesi gerekir ki ölmüş olan, bedeninin dışındaki bu varlık acaba öldüğünün farkında mı? Ben büyükbabayım diye sizinle irtibata geçen varlığın, teşevvüş içinde olan başka bir ruh varlığı olmadığını nasıl anlarsınız?

Bu suallerin cevaplandırılabilmesi için; medyomluğun ne olduğu ve tezahürlerinin araştırılması gerekir.

Şunu belirtmek isteriz ki medyomluk ve ruhsal irtibatlar ile ilgili çalışmalar yapmak sorumlu ve zor bir iştir. Ama sabırla ve sürekli bir şekilde (iyi niyetle) çalışılırsa kıymetli bilgiler elde edilir. Bugüne kadar alınmış olan çok değerli tebliğatlar, böyle titiz ve sorumlu bir çalışmanın ürünüdür.

Medyomluğu kayıtlı tarih içinde, günümüze kadar örneklerini kısaca görelim:

.... Yunanlılar'ın gâipten haber veren kahinleri vardı. M.Ö.1000'lerde bunlara 'Oracles' denirdi.

....Sezar İmparatorluğu zamanında medyomlar, 'Hakikat Söyleyiciler' olarak bilinirdi. Serbest olarak, saygın bir şekilde çalışırlardı. Zamanın ileri gelenleri tarafından, özellikle gelecek hakkında bilgi almak için kullanılırlardı.

....Romalılar kötü bir niyet beslememişlerse de pek inanç da göstermemişlerdir.

....Aynı yıllarda Mısırlılar'da medyomluk gibi yetenekleri kutsal olarak bilinirdi.

....Rönesans (15.y.y) Döneminde yasak-

landı, yakalananlar öldürüldü. 1600'lerin sonlarında şeytanlık'la suçlandılar. İngiltere'de medyomları göle atarlardı.

....19.y.y'da, öte âlemle görüşme eyleminin, 'ruhsal güçlerin uygulanması' şeklinde tanımlandığını görüyoruz.

....1800'lerin ortalarında William Stainton Moses meşru medyom olarak kabul edildi. Kendisi râhip ve otomatik yazı medyomu.

....20.y.y.'da Edgar Cayce (Uyuyan Peygamber - Uyuyan Kahin) isimleriyle, durugörü ve kehanet tarzındaki yetenekleriyle görüyoruz.

MEDYOMUN (TANIMI)

Medyom kimdir? Medyom, maddî âlem ve ruhsal âlem arasında irtibat sağlayan hassas bir vasıttır.

Medyomlar, ruh-beden ilişkisi fazlaca gelişmiş olan kişilerdir. Ancak, medyomluğun kültür, zekâ ve saflıkla (arınma) ilgisi yoktur. Normal insanın dışında algılamaya sahiplerdir. Çoğunlukla psişik süjelikle karıştırılır. Halbuki psişik süjelik cehtle ortaya çıkabilir ve geliştirilebilir. Medyomluk ise medyomun cehtine bağlı değildir. Medyomu kullanan şuurlu varlığın kararına bağlıdır. Ve bu karara bağlı olarak, bir tesir bir yerde odaklaştırılır/yoğunlaştırılır.

MEDYOMUN

TEBLİĞ ALDIGI KAYNAKLAR SUNLARDIR:

Medyom kendi ruhundan, yaşayan bir insanın ruhundan (telepati yoluyla), spatyomdaki bir ruhtan, serseri tesirlerden, hayat planından tesirler alabilir.

Kendi ruhundan, hayat plânından tesirler alması; bedenlenmeden önce kendisine (hayat plânına) enjekte edilen tesirlerle olur. Bunun dozunu ve şeklini bu işi üstlenen organizatörler ayarlarlar.

MEDYOMLUK TÜRLERİ (MEDYOMSAZ TEZAHÜRLER)

Medyomluk türleri iki ana grupta incelenir.

FİZİK MEDYOMLUK: Bazen katalepsiye kadar uzanan trans hâlini sağlayan mutlak pasiflik hâlini korumak gerekir. Önemli yüksek seviyeli celseler yapmak ve sonuçlarını alabilmek için medyom kendi hayatîyetini kontrol eden yabancı tesirin kontrolü altına girmek zorundadır.

Fizik medyomluk kapsamı içine ektoplazmik olaylar, telekinetik olaylar girmektedir.

Ektoplazma medyomun çeşitli yerlerinden çıkar. Bedensiz varlık, medyomdan çıkan ektoplazmaya tesir ederek ona istediği şekli verir. Ektoplazmik fantomlar tüm psikofizyolojik aktiviteye haizdir. Ruhî varlıkların etki ettikleri bu seyyale organik madde değildir. Organik hâle getirilmiş maddelerdir. Buharını görünümü olan fizikoşimik seyyal maddeler topluluğu, bedenden çıkışıyla beraber, süratle organize hâle gelir. Eşyaların uzaktan hareket ettirilmeleri, eşyanın ya da medyomun yerekiniminin tersine hareketleri (Levitasyon) fizik tezahürlerdir. Bu tezahürlere bağlı olarak fantomları da açıklamamız gerekir. Bedensiz varlıkların, fizikoşimik maddeye etken oluşları hâlinde ortaya çıkan görünümüdür. Fakat, bu esnada bir fizik medyomun vasıtılığı olmaktadır. Bu durumda tekensiz ev ve mezarlıklardaki hayalet, karaltı tarzındaki görünümünü nasıl açıklamak gerekir. Bunlar yarı ektoplazmik tezahürlerdir. Uzak veya yakındaki ektoplazmik ya da astral cevherlerden istifade edilir. Otomatik tarzda oluşurlar.

ZİHNÎ MEDYOMLUK: Genel anlamı ile tesirlerin yorumlanması medyomluk türlerini

belirler. Zihnî medyomluk kapsamına giren medyomluk türlerinin hepsinde tesirlerin yorumlanması farklılık gösterir. Bunları üç bölüm hâlinde inceleyebiliriz.

1- RUHUN MEDYOMA TELEPATİK ETKİSİ İLE:

A - DURUGÖRÜ MEDYOMU: Derin transtadır. Bir tür uyurgezerlik, gözler kapalıdır. Ruhsal ve maddesel bağlantılar yapılır.

B - DURUŞİTİ MEDYOMU: Orta transtadır. İmaj, fikir, görüntü yoktur. Doğrudan kulağa gelen sesler müzik, uğultu ve çınlama şeklinde ortaya çıkar.

C - SEZGİ MEDYOMLUĞU (İLHAM): Tesirlerin sezgi tarzında, içe doğuşu vardır. Zihne sürekli olarak gelen fikirler cümleler hâline dönüşür. Medyom transta söylediklerinin bir kısmını, pek azını, bazen tamamını hatırlamaz. Peygamberlere gelen "vahiy" bir tür medyomluktur.

Durugörü, duruşiti medyomluğu zamanla gelişerek sezgi medyomluğuna dönüşebilir.

D - GÖRÜCÜ MEDYOMLAR: Orta transtadırlar. Gözler açıktır. Cam küre veya su dolu kaba bakılır.

2 - RUHUN MEDYOMA DİREKT ETKİSİYLE:

A - PSİKOMETRİ MEDYOMLUĞU: Eşyalara sinmiş tesirler vasıtasıyla, rehber varlıkların yurdumuyla kullanılır. Hem durugörü, hem sezgi medyomluğu bir aradadır.

B - YAZICI MEDYOMLUK: Medyom aldığı ruhsal tesirleri yazarak dışarı aktarır. Eli ve kolu otomatik olarak hareket eder. Yazının karakteri ve kullanılan üslup medyomunkinden tamamen farklıdır. Araştırmalar neticesi sabittir.

3 - RUHUN EKTOPLAZMA ÜZERİNİ ETKİSİ İLE:

A - ŞİFACI MEDYOMLUK: Manyetik/Radyestezist/Ruhsal Şifacılar. Hemen hemen herkes şifacıdır. Vucuttan çıkan manyetik seyyale yardımı ile yapılır. İnsan fotoğrafı, haritalar kullanılır.

(Devam edecek)